липень-серпень 2010
July - August 2010

ПРОМІНЬ
Promin

50

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ

РІК XXXXX ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч.7
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -***promin50@yahoo.ca***

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXX JULY-AUGUST No.7

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 289-337-4516
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

Княгиня Ольга .... 2 .... St. Olha

Із Світу .... 5 .... Around the World

Духовність .... 10 .... Spirituality

Вісті з Централі .... 13 .... News from the National Office

Нашим Найменшим .... 16 .... For our Children

Громадська Хроніка .... 18 .... Community Events

Квіти Незабутнім .... 27 .... In Memoriam

Пресовий Фонд Промінь .... 32 .... Promin Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

PLEASE NOTE
NEW CONTACT INFO FOR PROMIN

tel: 289-337-4516
e-mail:
promin50@yahoo.ca

Редакційна

Editorial

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

24-го серпня, цього року Україна зустрічає дев'ятьнадчиту річницю своєї незалежності. В цей час народ наш проходить через період випробувань перед історією, перед своїм майбутнім. Чи спроможний він долати труднощі, зроджені століттями бездержавности, чи спроможний він вийти на шлях нормального життя?

Це питання стоїть перед всіма українцями де б вони не знаходилися - в Україні чи поза її межами. Довгі роки ми в діяспорі робили всі старання, щоб допомогти нашій батьківщині вийти на волю. І, щоб Україна вийшла на волю ми постійно молилися і дальше молимося -

"Боже Велики Єдиний нашу Вкраїну храни,
Волі і світу промінням Ти її осіни,
Світом науки і знання віх нас просвіти
В чистій любові до Краю Ти, нас Боже зрости."

Ми в Канаді справляли маніфестації, академії, концерти, збирали фонди, усвідомлювали суспільство про правдивий стан української держави, навчали свою молодь любити Україну - все в напр'ямі здобуття незалежності.

І коли 24-го серпня, 1991 року остаточно було проголошено НЕЗАЛЕЖНІСТЬ України, ми всі разом раділи з приводу цього довго очікуваного дня.

А що тепер? Українська громада Канади надавала і мусить дальше надавати всіляку підтримку намаганням української держави стати сильною, правдивою демократичною державою. Скеровуймо всі наші зусилля до цієї мети і разом ми переборимо всілякі трудноші, які в цей час турбують всіх нас.

Слава Україні!

Орися Сушко

Isn't it ironic that the most popular season of the year also happens to be the shortest? We try to squeeze as much as possible into our beautiful Canadian summers, that they seem to fly by in less time that it actually took us to plan for them. In many parts of the country, the heat and humidity hit record highs this summer. Yet every time I find myself on the verge of complaining, I'm jolted back to reality when I remember that winter isn't far away, and that soon I'll be daydreaming about a vacation in the tropics....

It was on what I believe might have been the hottest day of the year that we relocated our Promin office, and our residence. I admired the patience of tenacity of the movers who kept a smile on their faces as they lugged box upon box, multiple bookshelves, desks, filing cabinets and more in sweltering heat, down a narrow flight of stairs! It was teamwork at its best.

Due to our relocation, together with preparations for the Sobor, regional CYC Convention and other unexpected events, including working around our printer's summer vacation schedule, this issue of Promin has arrived at your door a bit later than we would have liked. We appreciate your understanding and patience as we get settled and back on schedule as quickly as possible.

Wishing you much joy and sunshine for the remainder of this season, and a blessed entry into the next. Talk to you again soon....

Oksana

День памяті Святої і Блаженної

Ольги Княгині Київської

Сьогодні Українська Православна Церква вшановує пам'ять блаженної Ольги, великої княгині Київської, похвалюючи її розсудливість, називає "зорею, що світлом віри засяяла в темряві ідолопоклонства і дорогу до Христа всім відкрила". Вона, ставши володаркою української держави, що в той час була на світанку своєї могутності, прийняла християнство. Ця подія була важливим зворотом в житті нашого народу. Тридцять років пізніше, її внук князь Володимир Великий охрестився сам, охрестив Україну і християнство стало офіційною релігією тодішньої Київської держави. Тоді наш народ був просвічений Христовою наукою та пізнав істинного Бога. Кінчилося поклоніння поганським богам, яких створила людська уява, а настало православлення істинного Бога, Який створив все, що є видиме і невидиме. Наша Свята Українська Православна Церква, в богослуженні в день пам'яті св. Володимира, на Утрені прославляє їх обох: "Просвітивши свою землю побожністю й вірою, ви істині є свічники православлений Богом Володимире з праматір'ю Ольгою славного Христа, що вас полюбив, дивного в святих, і ми прославляємо" (Світильний). Св. Ольга стала тою, яка провістила світло Христової науки, яке наступило в 988 році, коли наш нарід був охрещений та пізнав правдиву віру.

В історії людства в загальному, а зокрема в історії кожного народу, бувають окремі особи, які освітлюють добу, втілюють найкращі досягнення та дають напрямні наступним століттям, наступним поколінням. Такою постаттю в житті нашого народу, в житті нашої Церкви була св. Ольга, велика княгиня Київська. Вона була першою серед київських князів, яка стала християнкою. За високі чесноти Українська Православна Церква визнала її святою і блаженною.

Заслуга св. Ольги полягає в тому, що вона могла піднятися своїми духовними очима, своїм шуканням істини, своїм релігійним горінням до пізнання правдивого Бога, правдивої віри. Вона могла піднятися понад буденним життям вище тоді прийнятих звичаїв, народніх вірувань і порядків, які існували в нашому народі багато століть. Поганські вірування і звичаї були глибоко закорінені в життя підданих княгині Ольги. Українська поганська релігія була відмінна від поганської релігії інших народів. Для неї було чужим криваве приношення жертви поганським богам. В Україні цілком невідомим було принесення у жертву людей. Поганська релігія слов'янських племен полягала в почитанні сили природи, серед якої вони жили і від якої узалежнювали своє життя. Для княгині Ольги не було легким змінити свою попередню віру, а тим самим відділитися від більшості своїх підданих, а навіть бояр. Цей її крок був дуже відважним, а для держави, якою вона керувала, небезпечний. Ми знаємо з свого власного досвіду, як тяжко нам сприйняти навіть найменші відхилення від того, до чого ми звикли в своєму житті. Ми знаємо, як тяжко змінити свої звички, а особливо те, в що ми віримо, чим ми живемо. Тому стійке рішення княгині Ольги стати християнкою було дуже важливим духовим її переродженням . Вона шляхом свого життя прийшла до такого свого рішення. Апостол Павло неначе про неї писав так: "Коли погани, що не мають Закону - це він мав на увазі Закон, якйй подав Бог - а природи чинять законне, вони не мавши Закону, самі собі

Закон, що виявляють діло Закону, написане в серцях своїх, як свідчить їм сумління та їхні думки, що, то осуджують, то оправдують одна одну" (Рим. 2:14 - 15). Ставши володаркою Київської держави, вона постійно мусила вирішувати, що є добро, а що є зло. Вона пізнала Єдиного правдивого Бога і не завагалася відкрити перед Ним двері до своєї душі. Тим вона відкрито відкинула богів, в яких вірили її предки, вірили її бояри в більшості, вірили їй віддані люди. Вона відкинула багатющі поганські обряди і звичаї, не боячись гніву багатьох поганських жреців та впливових бояр. Прийняла Бога, Якого не можна було бачити, та Якому не треба було приносити жертв, але Якого найвищий закон є - любов, справедливість та рівність.

Про життя княгині Ольги, особливо в ранні роки, ми знаємо дуже мало. Знаємо, що вона була першою з слов'янського роду княгинею Київської держави. Вона була одружена з князем Ігорем, який походив з варягів. Після смерті князя Ігоря, з причини, що син Святослав був ще малолітнім, княгиня Ольга правила державою. Смерть князя Ігоря була жорстока. Хоч він сам спричинив жорстоку розправу деревлян з ним, одначе, за родовим слов'янським звичаєм, княгиня Ольга також жорстоко розправилась із деревлянами. Одначе вона жорстокою володаркою не була. Як оповідає літопис, княгиня Ольга мала видатний розум, державний хист і незвичайну енергію. Час її князювання був періодом спокою в Київській державі. Вона звернула свою увагу на впорядкування своєї держави, встановляла порядок, закладала в громадах так звані "погоси", цебто місцеві уряди, творила суд, розподіляла рівномірно податки, будувала нові укріплення для своїх міст і сіл. Вона хотіла бути справедливою володаркою свого краю. Вона тяжко пережила смерть свого чоловіка, а причиною його смерті було несправедливе збирання податку. Особливо вона пильно стежила, щоб збирачі мита не брали більше, як це було устійнено. Сама княгиня Ольга об'їздила по своїх володіннях і стежила за порядком.

Пам'ять про її дбайливість та справедливість передавалися з покоління в покоління, як про це записав пізніше літописець. Санки, якими їздила княгиня Ольга, зберігалися, як пам'ять про енергійну і мудру володарку ще в XI столітті. Вона, перша жінка на княжому престолі Київської держави, була полум'яною патріоткою свого краю і народу, гідно захищали інтереси своєї землі, була мудрою вольовою жінкою.

Проте найважливішим ділом, найбільшою заслугою княгині Ольги було охрещення її. Вихована в поганській релігії, живучи серед поганського оточення, Ольга сама знайшла нові шляхи, знайшла ключ до розуміння правди, до пізнання істинного Бога. Вона поклала шлях для пізнішого прийняття Його всім українським народом.

Християнство в Україні було відомим ще з апостольского часу. Св. апостол Андрій, як передає переказ, проповідував на Київських горах. За князя Ігоря в Києві було багато християн і вони мали свою церкву Св. Іллі. Треба думати, що багато християн було в оточенні князя Ігоря, бо в договорі князя Ігоря з греками, що був заключений в 944 році, було згадано, що християни присягали в Церкві Св. Іллі, а погани за своїм звичаєм. Зустрічі з християнами, свідчення їхньої віри поступово привели розважну княгиню до Христа. Перше чим пізнати Христову науки, вона, як володарка, була милостивою, праведною в суді, передбачливою і мудрою, щедрою до убогих. Її діла, хоч вона була поганкою, були гідні благодаті християнської. Цими ділами вона догоджала Богові, перше чим пізнати Його закон, бо вона жила за законом совісті. Вона прийшла до Христа, подібно як в нинішній євангельській розповіді прийшла до Христа жінка з міста, яка омивала ноги Христові своїми слізьми.

Про час і місце хрещення княгині Ольги літописи подають різні перекази. В 957 році княгиня Ольга відбула подорож до Констянтинополя для зустрічі з імператором Візантії. З нею був великий почот, в складі якого був і священик Григорій, що свідчить, що княгиня Ольга вже була християнкою. Також в описі "Про церемонії візантійського двору" імператора Констянтина Багрянородного докладно описується про прийняття посольства на чолі з княгинею Ольгою. В цьому описі також широко згадується повчання Констянтинопольського патріарха для княгині Ольги про запровадження християнства в Київській державі.

Одначе блаженна Ольга, велика княгиня Київська, сама прийнявши християнство, не впроваджувала його в своїй землі. Таким чином, в Київській державі і дальше існувало поганство, а рівнож поширювалася християнська віра. Блаженна Ольга вірила, що світло Христової віри є таким, що просвітить всіх і всі будуть прославляти істинного Бога. До свого сина Святослава вона казала: "Я пізнала Бога і радію; коли й ти пізнаєш Його, то також

радіти будеш". Святослав був неспокійної вдачі і любив пригоди воєнних походів, а тому він відповідав матері: "Якщо я прийму християнську віру і охрещуся, то від мене відступлять бояри, воєводи і вся дружина, і мені не буде з ким воювати проти ворогів і захищати нашу землю". На це св. Ольга казала: "Коли ти охрестишся, то і всі почнуть це робити". З цих її слів бачимо, що вона по материнському турбувалася, щоб і син і весь її народ прийняв хрещення та жив по-християнському.

Своїм особистим прикладом християнського життя, високим моральним авторитетом св. Ольга сприяла тому, щоб християнство поширювалося в Україні, щоб християни вільно визнавали свою віру, відправляли свої богослуження та будували храми. Цей її приклад як християнки сильно вплинув на народ та на її внука князя Володимира з боярами, що, через неповних двадцять років після упокоєння блаженної Ольги, застановилися над прийняттям християнства для всієї України. В обговоренні, яку і звідки віру прийняти, літописець записав, що бояри пригадали князеві Володимирові: "Якби недобрий був закон грецький, то не прийняла б його твоя бабця Ольга, а вона була наймудрішою з усіх людей". Як свідчить літописець чернець Яків, цей приклад св. Ольги був вирішальним у хрещенні України.

Такою високою і морально багатою була духова спадщина блаженної Ольги, великої княгині Київської. Доживши глибокої старості, вона упокоїлась 11 липня (за новим стилем 24 липня) 969 року. Її було похоронено по-християнському звичаю. Літописець записав про це так: "І заповіла Ольга не справляти тризни над собою, бо мала вона священика, а той поховав блаженну Ольгу".

Пам'ять про неї, як добру і праведну княгиню, не згасала, а навпаки, зростала. Коли святий Володимир, великий князь Київський, збудував у Києві Десятинну церкву на честь Пресвятої Богородиці, він урочисто переніс останки блаженної Ольги. Минуло небагато часу, ще перед монгольською навалою на Київ, блаженна Ольга була прославлена серед святих української Православної Церкви. Її канонізувала Українська Православна Церква в XIII столітті.

Ця пам'ять про неї нехай зберігається і між нами. Нехай зростає зерно віри, що було посіяне блаженною Ольгою серед наших предків, і нині серед нас. Згадуймо її пам'ять з радістю, і щоб наша радість єднала нас з нашим великим православним минулим. Нехай буде безупинною наша молитва до Того, Кого пізнала свята Ольга, а через неї і ми просвітилися світлом правдивої віри, віри православної. Амінь.

Протоієрей Тимофій Міненко

St. Olha The Source

Kyivan Rus' princess and Orthodox saint Olha was the wife of Prince Ihor and mother of Sviatoslav I Ihorovych. Olha was Sviatoslav's regent during his minority (945-57) and his later military campaigns. After Ihor's death she subdued the rebellious Derevlianians and avenged his slaying. She expanded and strengthened the central power of Kyiv, defined hunting areas, and replaced the annual journey to collect tribute (during one of which Ihor had been slain) by a system of local financial-administrative centers that collected uniform taxes for Kyiv. In foreign affairs she was mainly concerned with political relations with Constantinople and with Kyivan Rus'-Byzantine commercial relations.

Olha was the first Kyivan Rus' ruler to become a Christian. Some scholars, relying on the Primary Chronicle, claim she was baptized in 955 in Constantinople. Others contend she was baptized in Kyiv before her trip to Constantinople in 957. Olha urged Sviatoslav Ihorovych to become a Christian, but he remained a pagan. He allowed a Christian community to develop in Kyiv, however, thereby paving the way for the Christianization of Ukraine by his son and Olha's grandson, Volodymyr the Great.

In 959 Olha sent a mission to the German king Otto I requesting a bishop and priests to be sent to Kyivan Rus'. Otto responded by sending the monk Adalbert to serve as bishop in Kyiv, where he remained only briefly.

Volodymyr the Great had Olha's remains reburied in Kyiv's Church of the Tithes.The church canonized her during the first half of the 13th century. In the Ukrainian church Olha is considered an equal of the Apostles. Her feast day is 24 July (11 July).

Because of the geographical location of Rus' close to the Black

Sea and the Near East, Christianity was known on the present territory of Ukraine as early as the first century AD. At first Christianity won converts among the Greek colonists who settled the northern coasts of the Black Sea and the Sea of Azov. The Primary Chronicle mentions Saint Andrew's mission on the Black Sea coast at Synope and his blessing of present-day Kyiv.

According to traditional belief the popes Saint Clement I (90-100) and Saint Martin (649-55) were exiled to Crimea, which belongs to Ukraine today. The proximity of the Slav-settled lands to the Greek colonies on the Black Sea must have been an important factor in the spread of Christianity among the Slavic tribes. More concrete data on the presence of Christianity on Ukrainian territories extend back to the third century, when the Goths invaded these territories from the north. At first the Goths destroyed the Christian colonies and then conducted forays into Asia Minor, bringing back slaves from as far away as Cappadocia. These slaves acquainted the Goths with Christianity. The bishop of the Visigoths, Ulphilas, translated the Bible into Gothic, and this text, known as Codex Argenteus, is preserved today in Uppsala, Sweden. Theophilus, the bishop of the Goths, participated in the Council of Nicea in 325. Theophilus's successor was Bishop Unilo, who was consecrated by Saint John Chrysostom and made his residence in Dora in Crimea.

The invasion of the Huns in 375 interrupted the spread of Christianity on Ukrainian territories for a long time, although not all the Goths migrated west under pressure from the Huns, some staying behind in southern Crimea. Archeological excavations show that there were churches on the Black Sea coast in the fourth and fifth centuries.

Christianity entered Ukraine from the West as well, specifically from Moravia, where Saint Cyril and Saint Methodius and their disciples worked as missionaries. Both 'Slavic apostles' visited Crimea on their way to the Khazars and found the relics of the pope, Saint Clement I. According to tradition, Christianity spread from Moravia to Galicia and then to Volhynia, where a bishop resided in Volodymyr-Volynskyi before Grand Prince Volodymyr the Great adopted Christianity.

The population of Kyivan Rus' along the main water routes was baptized gradually. The larger centers were converted first, followed by the outlying regions. The process did not always take place as smoothly as it had in Kyiv. Most of the opposition came from the pagan priests. For a long time the pagan religion, mostly its rites, was practiced alongside the Christian religion.

Volodymyr the Great established schools and built churches, first in Kyiv and then in other cities. Priests from Chersonese Taurica (Korsun), who spoke the Slavic tongue, served as teachers. The liturgy was in Slavonic, and this made the religion less alien. The introduction of Christianity did not lead to Byzantium's political domination of Rus', but rather to new contacts between Rus' and its closer and more distant neighbors.

Volodymyr attempted to secure for the new church the same position in the structure of his state as it enjoyed within the Byzantine Empire. Christianity gave religious unity to Volodymyr's domain.

Saint Ol'ha, Princess of Kiev and Equal to Apostles

Tropar, Tone 1

Giving my mind wings
with the knowledge of
God;
Thou did soar beyond
visible creatures;
Seeking the Cod and
Creator of all things;
And having found
Him, thou did receive
rebirth by baptism.
As one that dost enjoy
the Tree of Life;
Thou remainest
incorrupt for all
eternity,
O ever glorious Olga.

Kondak, Tone 4

On this day let us
praise God, The
Benefactor of all;
Who hath glorified
divinely wise Olga;
That by her prayers,
He grant our souls the
forgiveness of our sins.

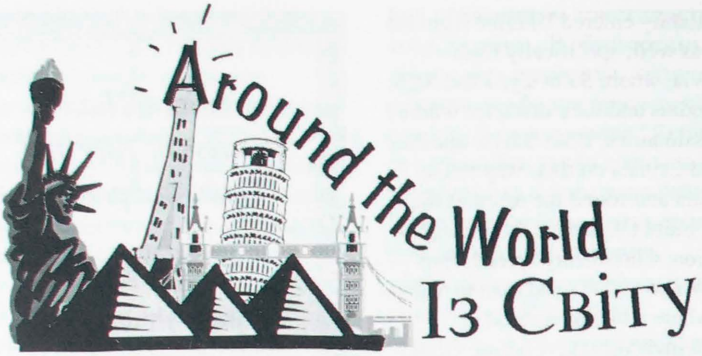

Напрямки праці Світової Федерації Українських Жіночих Організації в діаспорі - проекція в майбутнє, утвердження держави Україна у міжнародній спільноті

Слово яке виголосила Дос. Марійка Шкамбара, Голова СФУЖО на III Міжнародному конгресі діаспори у Львові, червень, 2010 р.

Від імені Світової Федерації Українських Жіночих Організацій вітаю організаторів, делегатів та гостей III Міжнародного конгресу діаспори, який організував Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою. Бажаю організаторам під керівництвом директора МІОК - Ірини Ключковської, великих успіхів у їх надзвичайно важливій та потрібній праці для добра українського народу в Україні та діаспорі. Нинішній III Міжнародний конгрес "Діаспора як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті: сучасний вимір, проекція в майбутнє", це надзвичайно важлива подія для всіх українців, а особливо для нас,української діаспори, що проживає далеко за межами рідної землі. Ми сподіваємося, що ця зустріч, такого великого маштабу, дасть нагоду глибше відчути наші спільні потреби, обмінятися думками, накреслити план праці на майбутнє у важливих питаннях як для України, так і для української діаспори. Бо ж ми діти однієї матері - України і повинні разом відстоювати та зміцнювати наш національний авторитет на міжнародному рівні. Однак ми свято переконані в тому, що загальний розвиток українського народу, як і діаспори, залежить також від держави Україна. Світова Федерації Українських Жіночих Організацій вважає, що завданням Уряду України є проводити правильну національну, наукову, економічну внутрішню і зовнішню політику направлену на зростання добробуту українського народу та утвердження держави - Україна на міжнародному рівні.

Дозвольте мені розпочати свою доповідь словами директора МІОК - Ірини Ключковської: "Українка у світі сьогодні - це не лише берегиня української родини, яка дбає про збереження української ідентичності. Українка у світі - це активний учасник державотворчих процесів у нашій державі, лобіст українського інтересу в країні свого проживання".

З таким почуттям в Україні створювалися жіночі організації, які працювали для добра української жінки, захисту її прав. Від 1884 року почалася тісна співпраця українських жінок з усіх українських земель, що були під різними окупантами. Українське жіноцтво різних поколінь і крізь усі роки несли ідею національної єдності України в ім'я її добробуту. З уваги на необхідність розширення і зміцнення зовнішніх зв'язків України, в 1919 році було створено Українську Жіночу Національну Раду. Головою обрано Софію Русову. Від того часу українські жінки почали приймати активну участь у Міжнародних Жіночих Організаціях. Так, у 1920 році в Осло на Конгресі Міжнародної Жіночої Ради, а в Женеві на Конгресі Міжнародного Жіночого Союзу, та в 1921 році на Конгресі Міжнародної Ліги Миру і Свободи прозвучали виступи національно свідомих українок. Друга світова війна припинила всю організаційну жіночу діяльність. В цей воєнний час жінки відважно стали в ряди захисту своєї Батьківщини від окупантів.

Українські жінки діаспори, проживаючи у вільних демократичних країнах, об'єднавшись у жіночі організації, з великим зусиллям пробивали шлях до міжнародних організацій і установ. Тут варто згадати Союз Українок

Америки, Лігу Українських Католицьких Жінок Канади, Об'єднання Українок Бельгії, Об'єднання Українських Жінок Німеччини, Організавцію Українок Канади ім. Ольги Басараб, Організавцію Українських Жінок Бразилії, Організацію Українських Жінок у Великій Британії, Союз Українок Аргентини, Союз Українок Канади, Союз Українок Франції, Український Золотий Хрест у США. Вони турбувалися долею України і її народу. Вони заявили на цілий світ, як народ України є покривджений. Вони були свідомі того, що їхня інформаційна праця на зовнішніх форумах дасть світовому суспільству точні, правильні відомості про кожночасні події в Україні. Українські жінки, опинившись на роздоріжжях світу, відчули і глибиною думки розуміли, що сила народу в його ...... Тому, вище перечисленні українські жіночі організації скликали Перший Світовий Конґрес Українських Жінок, який провели в 1949 році у Філядельфії, Америка. На цьому Конґресі панувала ідейно-духовна атмосфера, зумовлена почуттям єдності і бажанням скоординованої дії. Конґрес одноголосно постановив, створив і проголосив Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (скорочено СФУЖО). Від цього часу до сьогоднішнього дня, з роками, членство жіночих організацій збільшувалося. Зараз в СФУЖО об'єднано 27 жіночих організацій із 17 країн світу, в тому числі із Польщі, Чехії, Естонії, Литви, Скандинавії, Італії, Іспанії.

З перших днів свого заснування СФУЖО скоординувала діяльність жіночих організацій в країнах їх поселення та виступала на світових Форумах. У СФУЖО діяли різні референтури. Референтури допомагали своїми матеріалами складовим організаціям і таким чином поглиблювали працю жіночих організацій. Були засновані гуртки книголюбів, народної творчості, організовувалися виставки, видано ряд монографічних видань, проводились виховні семінари, проголошено заклик вшановувати українських героїнь та поширювати діяльність Суспільної Опіки. Найбільше зусиль було докладено для виховання підростаючого покоління, допомоги у відкриттю шкіл з українською мовою навчання у всіх країнах, де проживали українці. Велику увагу присвячено міжнародним зв'язкам, виступам на міжнародних конгресах, і в цій ділянці СФУЖО осягнула значні успіхи. Була організована рефрентура зв'язків і преси. Виникла гостра необхідність в пресовому органі, в 1963 році вийшов журнал "Українка в світі". Цього року буде 47 років, як в світ виходить наш журнал "Українка в світі", його отримують українці, які проживають у інших країнах, а в Україну СФУЖО пересилає більшість примірників безкоштовно.

СФУЖО підтримує зв'язки з багатьма світовими організаціями, такими як Генеральна Федерація Жіночих Клубів, Комітет Недержавних Організацій при Організації Об'єднаних Націй, Комітет Фонду Дітей при ООН (UNICEF) та інші. Референтури СФУЖО поглиблювали свої зв'язки шляхом особистих контактів, висиланням актуальних фахово підготованих матеріалів, виступами наших делегаток на міжнародних форумах, їхньою участю у працях різних комісій та внесенням відповідних резолюцій по українських справах - все це викликало зацікавлення в світі проблемами українського народу і подіями в Україні. СФУЖО вносила протести, петиції до урядів країн свого поселення в справах жорстоких переслідувань українців в совєтській Україні московським режимом: арештувань довголітніми тюрмами і психічними засудженнями та засланням діячів руху опору в табори тюремного режиму в сибірську тайгу.

За часів совєтського режиму в Україні завдання СФУЖО були чітко визначені. Для участі в міжнародному жіночому русі від СФУЖО вимагалася чітка інформованість щодо швидко змінюваної політичної ситуації, знання ситуації в Україні та добра освіта делегатів, щоб на міжнародних конференціях можна було досягти позитивного результату в представлених проблемах, використовуючи тільки дипломатичні методи. Для нас було дуже важливим розповісти усьому світу про стан справ в Україні на той час і виступити в обороні порушення прав людини, та захистити політичних в'язнів України. Наші виступи на міжнародних конференціях ООН в Мексика, у Данії, Копенгаген та у Кенії, Африка були надзвичайно успішними. Серед постійно порушуваних питань слід назвати проблеми національного, політичного, культурного та релігійного характеру, а найважливіше питання - про права людини в Совєтській Україні. Разом з тим, ми відстоювали права України як самостійної держави. Слід наголосити, що з 1993 року СФУЖО акредитована в Організації Об'єднаних Націй і є

єдиною жіночою українською діаспорною організацією, що представлена на такому високому рівні. У 1990 році СФУЖО була акредитована в Департаменті Публічної Інформації (DPI) та має консультативний статус в Економічній і Соціальній Раді, являється членом ЮНЕСКО.

Допомога Україні

З 1991 року, року проголошення України незалежною самостійною державою, напрямок діяльності СФУЖО докорінно змінився. Наша праця і праця Складових Організацій СФУЖО зосередилася на допомозі Україні матеріально і фінансово, це зокрема допомога дітям, які потерпіли від атомного вибуху в Чорнобилю, людям, які потерпіли від повені в Карпатах, шахтарям Краснодону, дітям-сиротам, багатодітним родинам, хворим, дітям з малозабезпечених сімей (організована акція "Булочка і молоко"), виплата незабезпеченим здібним студентам стипендій, допомога учасникам визвольних змагань ОУН-УПА та інші. Силами Складових Жіночих Організацій СФУЖО закуплено і вислано в Україну дві мамографічні машини. Одна встановлена в лікарні у Львові, друга в Херсоні. Крім координованої праці, кожна жіноча організація проводить у співпраці з жіночими організаціями України свої особисті проекти по допомозі Україні. Допомагали і продовжуємо допомагати всюди і як тільки можемо.

Українські заробітчани

Зараз гостро стоїть питання про українських заробітчан. Сумний і правдивий вислів "Нашого цвіту - по усьому світу". Це дійсно про нас, українців. Сьогодні за межами України проживає 20 мільйонів українців, а на заробітках близько 8,000,000 українців, які залишили свою батьківщину в пошуках роботи, щоб здобути засоби для виживання їхні родин. Наголошую: не зрадили їй, а поїхали, щоб утримати фінансово свої сім'ї, прогодувати та вивчити дітей, підтримати батьків, родину. Більшість із них зіткнулася з неймовірними труднощами, найпоширенішими серед яких є невиплата зароблених грошей, знущання над жінками, насильство, штрафи за нелегальне перебування в країнах заробітку. І тут, скажу про важливість жіночих організацій.

Так, наприклад, в Італії три жіночі організації допомагають нашим жінкам-іммігранткам у пошуках житла, праці, надають допомогу інформаційного характеру, юридичні поради та роз'яснюють їм закони про заробітчан. Та навіть за складних життєвих умов та важкої фізичної праці сьогоднішні українці-заробітчани не забувають свого коріння, об'єднуючись в організації, створюють суботні або недільні українські школи, організовують мистецькі та літературні вечори для дітей, молоді з метою не дати їм забути, якого вони роду. Значна більшість учителів та добровольці у таких школах - жінки.

Я, як голова СФУЖО, звертаюся до делегатів III Міжнародного конгресу діаспори, щоб підготувати і направити звернення до Уряду України в справі допомоги нашим освітянам у країнах їх заробітчанства, це зокрема Італія, Іспанія, Польща, Росія та інші - створенням спеціальних навчальних програм, та іншими навчальними матеріалами, наданням акредитації українським школам в усіх країнах, що в майбутньому уможливило б повернення цих дітей, студентів для подальшиого їхнього навчання в Україні, а можливо і повернення назавжди.

Найболючішим питанням в заробітчанстві стоїть ганебна справа - торгівлі людьми. Прибуток від торгівлі людьми стоїть на третьому місці після прибутку від торгівлі зброєю і наркотиками. За оцінкою ООН, щорічно переправляють для підневільної праці близько чотирьох мільйонів людей, що приносить злочинним синдикатам прибуток понад двадцять більйонів долярів. Боротьба з торгівлею українськими жінками та дітьми - це питання не лише до поліції чи спеціальних служб, це, в першу чергу, питання до Уряду України, до українських політиків. Подолання безробіття, можливість професійного навчання та втілення гендерної політики усіх сферах суспільного життя стали б ефективним засобом боротьби з цим принизливим для гідності людини явищем-злочином. На жаль, в Україні ще існує тенденція перекладати основну вину на жінку. Необхідно докласти немало зусиль, щоб переламати подібні погляди. Разом з ООН Україна повинна створити закони, які б

надали повний захист жертвам цього злочину. Однак, поки ці питання вирішуються, злочинці тим часом вдосконалюють методи використання скрутного становища людей. СФУЖО активно включилися до кампанії "Синє серце", яке проводить Організація Об'єднаних Націй. Ця кампанія полягає в мобілізації громадськості на підтримку заходів боротьби з торгівлею людьми. В минулому році на Річних Нарадах СФУЖО, які проходили у Львові, був організований круглий стіл на тему: "Синє серце" (Протидія торгівлі людьми). Ведуча Орися Сушко. Доповідачі: Люба Максимович - голова Західноукраїнського центру "Жіночі перспективи", Олена Ковальчук - директор Благодійного Фонду САЛЮС, Андрій Рознятковський із Управління Львівської Адміністрації відділу сім'ї і молоді. Доповідачами була порушена тема протидії торгівлі людьми, це дало можливість відкрито говорити про трагічну проблему, протидію ганебній справі - торгівлі людьми, а також ознайомити делегатів і громадськість із проектом "Синє серце", створеним Управлінням Організації Об'єднаних Націй по боротьбі з наркотиками та злочинністю (ЮНОДК) для активізації заходів боротьби із торгівлею людьми.

Комісії СФУЖО до ООН

Комісія СФУЖО до Організації Об'єднаних Націй представила працю Складових Жіночих Організацій СФФУЖО у декількох напрямках, а саме:

а) ліквідація крайньої убогості і голоду - допомога сиротам, сиротинцям, жінкам похилого віку та організації сніданків для школярів;

б) отримання універсальної нижчої освіти - стипендії освіту для молоді;

в) покращення здоров'я матерів - медична допомога.

Комісія СФУЖО при ООН співпрацює з іншими Недержавними Організаціями (NGO) у комітетах по підготовці конференцій, у влаштуванні спільних круглих столів в часі комісії та підготовці заяв-звернень до державних делегацій, пов'язаних з темами комісій. Фокус праці комісії СФУЖО до ООН зосереджується над соціальними і гуманітарними питаннями. Була

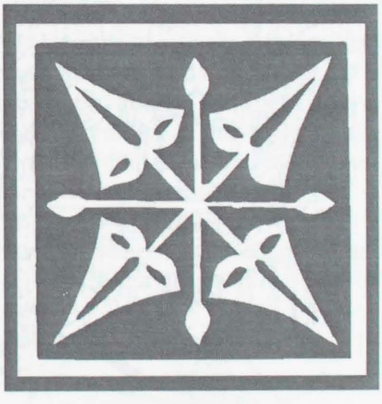

проведена 53 Сесія Комісія статусу жінок на тему: "Рівноправна відповідальність жінок і чоловіків, включно з опікою над хворими на СНІД" Також, було розглянуто постанови та рекомендації, прийняті 50-ю Сесією Комісії жінок - "Рівна участь жінок і чоловіків у вирішенні важливих питань на національному, регіональному і місцевому рівнях". Ціллю Комісія, як і НДО Комітету статусу жінки, до якого належить СФУЖО, є осягнення рівноправності жінки та забезпечення її людських прав. Комісія СФУЖО активно підтримує усі зусилля поборення знущання над жінками. ООН звертається до НДО, щоб на місцевому рівні проводили усі можливі заходи по ліквідації фізичного і психічного знущання над жінками.

Голодомор

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій своєю участю підтримала сесія на тему "Політика забезпечення харчами", організовану докртором Христиною Дубрак, президентом Світового розповсюдження інформації. Головним доповідачем була доктор Ганна Капустян, професор Державного університету, Кременчук. Вона висвітлили основну тему: "Харчі як політика", проаналізувавши через Голодомор 1932-1933 років в Україні. Очевидно, що однією із найтрагічніших сторінок історії України є факт геноциду українського народу - штучно створеного совєтським режимом Голодомору 1932-33 років в Україні. Безпрецедентний злочин сталінської Мосвки забрав життя більше ніж у 10 мільйонів українців, понад третину з яких становили діти - майбутні будівники своєї Батьківщини України. Оскільки в 1932-33 роках і пізніше був знищений український генофонд, тому в сьогоднішній час в Україні виникають складні проблеми з державотворенням, з єднанням населення України в єдину громадськість, націю, яка б твердо стояла на засадах побудови незалежної могутньої держави Україна. В ім'я цих невинних жертв ми, українці діаспори та України, повинні донести правду

ПРОДОВЖЕННЯ НА СТ. 30

Spirituality

Triumph over Tragedy

Dormition of the Theotokos

The celebration of the Dormition of the Theotokos lay two weeks behind us when we set out for church one Sunday morning some years ago. As we pulled out of the driveway, the radio announced in shocked tones the death of Princess Diana in a high-speed car accident in France.

Of course the Princess of Wales was remembered at Liturgy, but I did not stay afterward to discuss the news. My girls had been taking part in a Shakespearean workshop for young people, and we had to hurry off to their performance, in which they would share the role of Ophelia with two other girls in the tragedy of *Hamlet*. The play was the thing, as the girls had to prepare to "hold a mirror up to nature."

Undoubtedly the most famous of Shakespeare's plays - and the most difficult - *Hamlet* holds the mirror up to that central mystery of human existence, death. In the week following Diana's death, as the crash was decried and speculated upon around the world, the word "tragedy" was much in evidence. The media have no better word to use for some sad event, and certainly in this sense Diana's death was a tragedy; but in the Shakespearean sense, tragedy is not defined by death itself or death

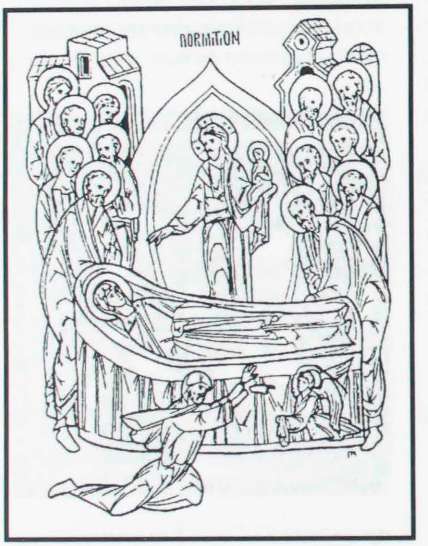

alone. It is not merely a character's death that is tragedy so much as his or her life - the events and choices, and most of all the tragic character flaws, that lead to his or her downfall. Death is only the culmination of the character's acts.

While this view of tragedy may or may not describe Diana (depending on which speculations you choose to believe about her life story), tragedy in the Shakespearean sense is certainly an apt description of the story of Adam. Pride and disobedience lead to banishment from the garden, and to death being let loose in the world.

From the perspective of Orthodox Christianity, though, this fundamental tragedy of human nature, our slavery to sin and death, is only the beginning of the story. You only have to experience Holy Week and Pascha once to sense the enormous triumph of Life over Death in the Resurrection of Christ.

Faith in the next life is easy at Pascha, but we Orthodox, like everyone else, must hold funerals for our lost loved ones; not only for those who perhaps have wasted away for many years while we cared for them and whose passing is an apparent mercy, but also sometimes for those young and full of promise, or for those we never imagined ourselves living without.

The Dormition or Falling Asleep of the Theotokos is the ideal of a Christian death. How astonishing it is to hear the canticles of the feast, not mourning, but vigorously celebrating her departure for the next life:

"Thy sacred and renowned memorial, O Virgin, is clothed in the embroidered raiment of divine glory. It has brought the faithful together in joy, and led by Miriam, with dances and timbrels, they sing the praises of thine Only-begotten Son..."

A joy incomprehensible to the world permeates this service, light-years removed from *Hamlet* and from Princess Diana's state funeral. Days after her shocking death, crowds outside Westminster Abbey poured out an intense grief unfamiliar to the reserved British character, and bemoaned their part in consuming the wares of the *paparazzi.* And yet, unless we die as the Theotokos did, in the bosom of Christ, our own deaths, even if they come quietly to us in advanced age, will be no less tragic than Diana's, or than the fictional deaths in *Hamlet*.

It gave me great pause to hear a Byzantine-style chant of "Alleluia" accompanying Diana's lily-laden casket as it processed down the aisle, like Ophelia floating down the river. It was Orthodox composer John Tavener's "Song for Athene," originally written for the funeral of a friend of his who had died accidentally; and once again I was astonished to find a connection to *Hamlet*, in its opening line: "...May flights of angels sing thee to thy rest." A brief note of hope at the conclusion of a bleak and disturbing play. The best, perhaps, that many of us can manage sometimes in the face of death, our own death or that of our loved ones. One hears of saintly people who pass to the next life in joy and peace, imparting the glow of faith to all around them, so that the bereaved know a true joy mingled with the sorrow of losing a loved one. Too often, however, it is not so, and death finds us as unprepared as the princess in the car crash and her many mourners.

This perhaps is the purpose of the Feast of Dormition. We do not simply *remember* that the Theotokos entered into the resurrection as the ideal of a Christian death; we are called to celebrate, each year. My daughters rehearsed full days for weeks before the performance of their play; for the Orthodox Christian, the Feast of the Dormition is our rehearsal for our passage from earth to heaven, for "the tomb becomes a ladder," as the services say.

Shakespeare and Tavener both got one important detail right. We are not alone at our death. The angels will accompany us, just as we see they do the Theotokos in the icon of her Dormition.

Meanwhile, let us be mindful of the need to prepare for death as we pray at every Liturgy for "a Christian ending to our life, painless, blameless, and peaceful; and a good defense before the dread judgement seat of Christ." And let us give all our strength to the partaking of Christ's triumph over tragedy, by celebrating the Dormition of His Mother with all the extravagance urged upon us by the songs of the feast:

"Let every mortal born on earth, carrying his torch, in spirit leap for joy, and let the order of the angelic powers celebrate and honour the holy feast."

by Donna Farley
from "Seasons of Grace: Reflections on the Orthodox Church Year", Conciliar Press (Ben Lomond, California), 2002
ISBN 1-888212-50-0

Успіння Богоматері

*Одного разу, увійшов Ісус у оден село; тут жінка одня, на ім'я Марфа, прийняла Його в свій дім. У неї була сестра, що звалась Марія, що, сівши у ніг Ісусових, слухала слово Його. А Марфа клопоталась великою послугою і, підійшовши, сказала: *Господи! Чи Тобі ж байдуже, що сестра моя покинула мене одну услугувати? Скажи їй, нехай мені поможе*. Ісус же, відповідаючи, сказав їй: *Марфо, Марфо! Ти турбуєшся та клопочешся про многе. А одного тільки треба. Марія ж вибрала кращу долю, яка не відніметься від неї*.*

*Сталося ж, як Він це говорив, одна жінка, піднявши голос з народу, сказала Йому: *Блаженна утроба, що Тебе носила, і груди, що Ти ссав*. А Він сказав: *Отож блаженні ті, що слухають слово Боже і держать його*.*

Луки 10:38-42; 11:27-28

Нині для нас, дорогі брати і сестри, наша Православна Церква справляє велике й радісне свято - Успіння від земного життя Пречистої, Пренепорочної Діви Марії, Матері Господа нашого Ісуса Христа. Тілесна смерть звичайно сприймається людьми, як найбільше нещастя. Але кончина Богоматері, за своїм характером і значенням, більше заслуговує назви успіння.

Церковне передання оповідає, що Богомати переставилася від свого дочасного земного життя тихо й мирно, наче заснула ненадовго, в оточенні жінок-мироносиць. Згідно з волею Богоматері, тіло її було поховане в Гефсиманському саду в новій печері, і вхід до неї

був закритий великою кам'яною плитою. Святі апостоли перші дні після поховання Богоматері провели в Єрусалимі, в молитві за неї. Сталося, що при похованні Богоматері не було апостола Фоми. Прибувши третього дня після її успіння до Єрусалима, він, засмучений, побажав востаннє подивитися на її останки. Апостоли відкрили гробницю, але вона була порожня; в ній лежав тільки поховальний одяг. Того ж вечора, коли апостоли зібралися на вечірню трапезу, засмучені відсутністю тіла Богоматері, сама Пречиста в сяйві божественної слави з ангелами Божими з'явилася їм і, втішаючи, сказала: "Радуйтесь, бо я з вами по всі дні!" Святі апостоли радісно озвалися: "Пречиста Богородице, помагай нам!"

Свята Церква, брати і сестри, з апостольських часів вірує, що Богомати після свого успіння була прийнята своїм Божественним Сином у небесі оселі, і тепер перебуває там, вшанована і небожителями, і послідовниками Спасителя на землі, як всеславна цариця неба і землі. Тому, справляючи нині свято Успіння Богородиці, ми не сумуємо, а навпаки, духовно радіємо, бо Пресвята Діва, як і обіцяла пербуває духовно з нами завжди. У величальному піснеспіві Богоматері православні християни з давніх-давен сповідують, що вона "в успінні своєму світ не оставила", але стоячи перед Сином своїм і Богом, "молитвами своїм рятує від смерті душі наші".

Прославляючи сьогодні Успіння Богоматері в піснеспівах, не забуваймо, брати і сестри, що, згідно з волею Божою, кожному з нас "призначено смерти один раз" (Євр. 9:27). Якщо навіть Пренепорочна Богомати не уникла спільного для всіх закону смерті на землі, то чи уникнемо цієї долі і ми, винні в багатьох гріхах, гідних Божого осуду? Від часу прародительського гріхопадіння смерть позбавляє людей земного життя.

Але це ще не така велика біда, брати і сестри, коли вмирає тлінне тіло. Воно повертається в ту землю, з якої взяте нашим Творцем і Богом, і по смерті спочиватиме до майбутнього загального воскресіння. Набагато страшніша інша смерть - смерть душі, коли вона, позбавлена за гріховні злочини благодаті Божої, ще за земного життя людини вмирає для всього доброго й спасенного. А по смерті тіла така душа, немовби "двічі померла" (Юд. :12), назавжди позбавляється Царства Небесного, віходячи на вічні муки.

Усі ми, брати і сестри, за гріхи свої гідні праведної кари від справедливого Бога і вічних мук по смерті. Однак Господь здавна сповінщав через пророків Своїх, що Він "не хоче смерті грішника, але щоб грішник відвернувся від шляху свого і живий був" (Єзек.22:11). Для того і Син Божий прийшов на землю, "щоб кожен хто вірує в Нього, мав вічне життя" (Івана 3:15). Для того і дав Господь усім грішним людям спасенну віру і покаяння.

Милосердний Госдподь подав нам, як допомогу, благодатні таїнства і могутнє заступництво Пречистої і Пренепорочної Богоматері. Велика до нас милість Пресвятої Діви Марії. Вона своїми молитвами рятує всіх, хто з вірою просить її про це в той час, коли душа людини залишає тіло. Богомати благає праведного Суддю-Бога бути милостивим до грішника, коли він щиро кається, і замість вічної смерті, Небесна Заступниця приводить його у вічне життя в Царстві Небесному.

Милості Богоматері не обмежуються допомогою тільки в час смертний. Вона не залишає без помочі і тих, хто в житті своєму з вірою покладається на її заступництво. В земному житті кожного трапляються нещастя. Багато віруючих християн відчули на собі, якою дієвою є допомога Богоматері, якщо усердно благати.

Сподіваючись на її велике заступництво, ми, брати і сестри, повинні в житті своєму прганути бути гідними її милостей і в тимчасовому, земному, і у вічному, загробному житті. Отже, від самої юності до глибокої старості будемо жити так, як заповідав Господь наш Ісус Христос у Святій Євангеліїі як учить Свята Церква. Постійно благаймо, дорогій брати і сестри, Небесну Заструпницю нашу, щоб не позбавила вона нас своїх милостей і в житті цьому, і в той день, коли Господь покличе нас від тимчасового до вічного життя! А на праведному суді Божому нехай виблагає вона всім нам прощення гріхів і ввиде нас з оселі небесні, в Царство Сина свого і Господа нашого Ісуса Христа! Амінь.

Протоієрей Іван Сорокін

Zennia Yuzik
National UWAC President

Ukrainian Museum of Canada

Next year, 2011, marks the 75th Anniversary of our own Ukrainian Museum of Canada. We are asking all our branches to start making plans to honor this special Anniversary in some way. There will be more information regarding this in our next Newsletter. The museum is a busy place all year round, as is evidenced by this list of events happening during the rest of 2010, and into the new year:

1. The Heart & Soul of a Collector: Leonard Krawchuk, Winnipeg MB, featuring Mr. Krawchuk's textile collection - open until August 31, 2010

2. Ukrainian Day Pancake Breakfast Saturday, August 28, 2010

3. From Here to There, the paintings of Fay St. Marie, Parksville BC, September 6, 2010 – January 31, 2011. Fay will be in attendance at Yarmarok.

4. Ukrainian Medieval Rock Cabaret featuring ZRADA from Winnipeg MB - Saturday, September 11, 2010

Tent doors and silent auction open at 7:30 PM. Concert at 9:30 PM – 1:00 AM - Tickets $35.00 (under 25 - $30.00) Complimentary appetizers, cash bar

5. Yarmarok Christmas Market - Friday, November 26, 2010, Fashion Show and Yarmarok Preview Evening - Tickets $25.00, complimentary appetizers, cash bar

Saturday, November 27, 2010, Artisans, Musicians, Refreshments - Admission $2.00

Sunday, November 28, 2010, Artisans, Musicians, Children's Bilingual Carollers, Refreshments - Admission $2.00

6. Ukrainian Museum of Canada 75th Anniversary Trip to Ukraine - August 2011. Please call the museum for details, or email Janet Prebushewsky Danyliuk at directorumc@sasktel.net.

7. Ukrainian Museum of Canada 75th Anniversary Banquet 2011. Details TBA.

Visual Arts Competition

The National UWAC Executive is pleased to announce the Visual Arts Competition held in honor of Promin's 50th Anniversary. This competition is open to all Orthodox youth.

We are inviting and encouraging entries from all youth, and are looking forward to many artistic and interesting entries.

The information and registration form appear on the following pages. Anyone wishing to enter should contact their UWAC branch president, or their Parish Priest.

Holidays

We, the National Executive, wish everyone a most enjoyable summer holiday. I know that many parts of the country are still waiting for our usual warm, sunny, reasonably dry summer weather to arrive, however, may the weather, whatever it may be, not deter us from enjoying the things we like to do during the summer. May you all stay healthy, stay safe when travelling, and enjoy good times with your family and friends. God Bless!

The National Ukrainian Women's Association of Canada

Announces

a Visual Arts Competition

in honour of the 50th Anniversary of Promin

(the official Publication of the National UWAC)

Open to all up to and including age 25

There are **3 categories** with a **$250.00** prize for each category winner.

Categories are:

1. Design a Web page for the National UWAC
2. Design a Cover page for Promin
3. Open Category (Ukrainian theme, any medium)

Deadline: October 30, 2010

For entry forms contact your UWAC Executive member or your Parish Priest

Submit all entries to : Visual Arts Competition Committee
305 Mount Allison Court
Saskatoon, SK. S7H 4A8

For more information contact: Alicia Klopoushak
Email: aliciaklopoushak@shaw.ca or 1-306-242-2753

The National Ukrainian Women's Association of Canada

Announces
a Visual Arts Competition

in honour of the 50th Anniversary of Promin

(the official Publication of the National UWAC)

Open to all up to and including age 25

2010 Visual Arts Competition Entry Form:

Name: ____

Address: ____

__________________________________Postal Code: ____________

Age: ________ Birthday: ______________________________

(Please submit with each entry.)

There are **3 categories** with a **$250.00** prize for each category winner.

Categories: **(check)**

☐ 1. Design a Web page for the National UWAC

☐ 2. Design a Cover page for Promin

☐ 3. Open Category (Ukrainian theme, any medium)

Submit all entries to : Visual Arts Competition Committee
305 Mount Allison Court
Saskatoon, SK. S7H 4A8

For more information contact: Alicia Klopoushak
Email: aliciaklopoushak@shaw.ca or 1-306-242-2753

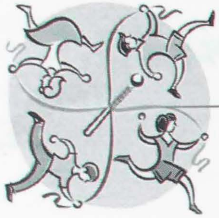

For Our Children
Нашим Дітям

The Raspberry Hut

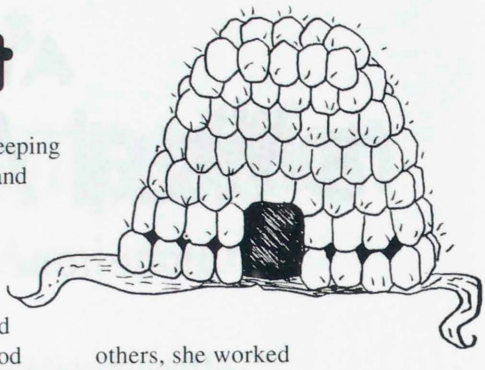

In a country far across the sea, there once lived a poor cottager who owned no land other than that upon which his cottage stood. He supported his wife and son by working for other people. Being an honest and hard-working man, he was never idle.

One summer there was a long period of hot, dry weather. Then, at last, the heat ended. The sky turned gloomy and black clouds rolled in, bringing with them a terrific storm. Heavy rains came down and the rivers and creeks overflowed their banks, flooding the countryside. With a roar, the wild waters rushed over the fields and meadows surrounding the village near which the cottager lived. Trees were uprooted, cattle were drowned and homes were destroyed.

One afternoon shortly after the storm, the cottager walked over to the edge of the river which flowed past his home. He watched the wild waters for a while and then, to his horror, saw a cradle with a baby in it floating by. The child was crying and reaching out as if begging for help. The man did not think twice but jumped into the water and swam towards the cradle. Just as he reached out for it, a large tree, carried by the rushing waters, struck him a heavy blow and he sank out of sight.

Soon a large crowd of neighbours gathered at the cottage, hearing the wailing of his poor wife. Her weeping and lamenting for her lost husband touched everyone.

Through the crowd, a stranger made his way up the path and said: "Woman, do not weep! God gave you a good husband and God took him away. Let His will be done. Remember that you still have a son to bring up. You must see that he grows up to be a good, useful man. Pray to God for mercy and help in your misfortune. He will not let you down."

Hearing this, the poor widow fell to her knees and prayed as the stranger turned and disappeared into the crowd.

The women went back into her cottage and said to her son: "Andriy, your father is no more! He has gone to be with God and will never return. There will be no one to work and earn our keep. Let us pray to God and beg Him to bless you so that you will grow to be an upright man and be a comfort to me in my old age."

The good Lord did not abandon the widow and her son. The village priest spoke to the people and they all promised to help. The rich landlady who owned the village and all the fields around it sent food and money to the bereaved woman. The other villagers helped as they were able. The widow thanked them all but did not remain idle. With the produce of her garden and by doing jobs for others, she worked hard to earn enough money to pay for her needs. Even little Andriy helped by selling the berries he picked in a nearby forest.

One day the next summer, it was calm and hot. It seemed that the very breeze had gone to sleep. Andriy was picking raspberries in the forest. Feeling very tired, he found a cool spot under an oak tree and fell asleep.

He had not slept very long when he was awakened by the twittering of a bird just above him. Andriy rubbed his eyes and watched. He had never seen a bird with such beautiful feathers before. It flitted over to another tree. Getting up, Andriy followed the bird to the next tree, then to the next and the next. Before long, he found himself deep in the forest. Reaching a glade, he spied something red in a little clearing. It was an odd thing; it looked like some sort of a large fruit.

He ran towards the object. To his surprise, he realized that it was a huge raspberry, bigger than his cottage. It made his mouth water, so he pulled out his knife to cut off a piece to eat.

As soon as he stuck the knife in it, the berry opened up and he found himself in a bright room. The raspberry was, in fact, a large hut.

A door opened and a man stepped into the room. It was the stranger who had walked up to the cottage the day Andriy had lost his father.

"Do not be afraid, Andriy," said the man. "Nothing bad will happen to you. Thank God that He made me your guardian. Always be polite, obedient and diligent and all will be well with you. I will teach you many good and worthwhile things if you stay with me and be my student."

"I would be very glad to stay with you," said Andriy, "but my mother will be worried if I do not come home."

"Do not worry about that, I will let her know that you are here with me," said the man. "You just look around here in this room while I prepare lunch. You must be hungry." Having said that, the man went into another room.

Andriy began looking around. There were many toys that he had never seen before nor even dreamed of. The shelves were loaded with books but, since Andriy could not read, he only looked at the many pictures in them. It was like a new world opening up for him.

After a while, when Andriy had eaten lunch, the man told him of his plans: "You will stay with me for fourteen days. Promise to study very hard and get all the education possible, for only then can you become a successful man. You must also understand about time in my world, as it is very different from yours. Each day you spend here will be like one year in your world. So, Andriy, what do you say to that?"

All Andriy could do was thank the man for his kind offer and promise to do his best. He kept his word and studied very hard during his stay at the Raspberry Hut. As time progressed, he grew to be a handsome youth and, finally, his days and years of studies drew to a close.

When the fourteenth day arrived, he fell into a sort of trance. The hut had risen and was floating through the air. It crossed the countryside and hovered above a large city. Everything on the ground looked so small. Even the people looked like ants crawling around.

"Is it true? Are we really floating above a large city?" asked Andriy.

"Yes, it is true. We are over the capital city of your country, which is ruled by a very good prince. Unfortunately, he is extremely ill at present and no doctor seems able to cure him. The people are very sad because he is a just and a good ruler. But I know how to cure him," said the man. From his case he took a vial into which he mixed some medicine which he gave to Andriy. "Take this and, before you give it to the prince, mix it with water. He will become well."

The man continued: "You have been with me for fourteen years. You grew up and received an education like no other person on earth. Now the time has come for you to return to your own world. I am but a spirit and must leave you. My role is to take care of worthy orphans like you.

"Now let me give you some parting advice. Always be pious and honest, and be kind and helpful to those in need. When someone does you wrong, repay them with good; that way you will convert your enemies to friends. Be fair and just and consider all your actions carefully before carrying them out.

"Go to the palace now and cure the prince. He will reward you well. Farewell!" The hut gently landed in a wooded park. Andriy thanked his teacher and stepped out, and the hut immediately rose into the air and disappeared.

Andriy walked to the gates of the castle where a guard stopped him. "Who are you and what do you want?" the guard asked.

"My name is Andriy and I have come to cure our prince, who is very ill," was the reply.

The guard stared at him and said, "We have had all the best doctors in the country and they could not help him. Who do you think you are and what makes you think you can do it?"

The chamberlain of the court, who was nearby and had overheard this conversation, approached and said: "The prince is very low and may not survive much longer, so we'll will take a chance with this young man. I will take him into the castle with me. Let us hope that he is right."

"God willing, I can cure him," Andriy said. "Take me to him and you will see for yourself whether I will be able to help him or not."

The prince was very ill indeed. He barely stirred when they entered his room. Quickly mixing the potion, Andriy gave the prince a sip of it. In a few minutes, the prince breathed easier and fell asleep. The next morning, for the first time in his long illness, he asked for food. From then on, his health improved rapidly. Once the prince found that his saviour was a well-educated man, he kept Andriy in his court. He listened to many of his suggestions and came to rely on his abilities and his judgment.

continued on page 31

Громадська Хроніка

Community Events

Alberta North East Regional Conference
Vegreville, Alberta
Окружний З'їзд Конференції СУК
в Веґревілі

"Де згода в родині,
там мир і тишина.
Щасливі там люди,
блажена сторона.
Їх Бог благословляє,
добро їм посилає
Із ними вік живе".

Так закінчики свою Конференцію 72 членок СУК з міста Едмонтону, та інших міст північно-східньої провінції Альберти. Ці дуже вдала зустріч відбулася у місті Веґревіл, де Відділ ім. княг. Ольги прекрасно приготовився вітати своїх сестер цікавою програмою, смачною їдою і милим спілкуванням.

The Alberta North East Regional Conference hosted by UWAC St. Ol'ha Branch in Vegreville, Alberta was held on Saturday, June 12, 2010. Members from all Edmonton Branches, as well as other Alberta Branches came together in order to pray together, talk and listen, share in the delicious food, sing and return home feeling rejuvinated and eater to work even harder. We are very grateful to the executive and committee members of the St. Ol'ha Branch for working so hard in order to accommodate such a large number of people. They did a wonderful job of choosing an interesting and varied program.

We were very pleased to be entertained by a quartet - called "B-Cuz", which included 3 sisters: Brynn, Acadia and Calista Rudyk and Rylan Langhow, who sang 2 songs: "I got you" and "Stand by Me". They were rewarded by a long applause.

Our key-note speaker was Debra Kasowski, whose topic was "Living Your Life with Passion and Purpose". We really could relate to the many interesting topics she touched on. Here are the 9 simple ways to live your life with passion and purpose:

1. Do something you love everyday
2. Choose to be happy
3. Give without expecting anything in return
4. Count your blessings
5. Appreciate the people who impact your life
6. Celebrate your accomplishments
7. Challenge yourself to try new things
8. Nurture your relationships
9. Follow your bliss

And above all - Trust in God!

She stressed to respect the values and virtues that you have in yourself and try not to compare yourself to others.

It was a very positive lecture,m that left us feeling passionate about doing things our way.

After a very delicious lunch that was prepared by: President Annie Zaharich, Rose Huk, Lillian Czar, dobr. Avis Maranchuk, we had an opportunity to see and hear a presentation by Debra Cherniawsky-Durrer called "Artables - Where Art and Table Meet". Debra is a potter and a very talented artist, who, from very humble beginningsw has become a world renown artist. She expressed gratitude for her grandmother, who loved flowers as does the artist. Now, she used many of the designs on her pottery that she learned as a young prairie child from her "baba" doing pysanky.

Пан Євген Топольницький, голова Провінційного Музею сказав: It is our responsibility to preserve the treasures held at the museum, as it is a visual representation of someone's priceless exhibits of costumes and pysanky as well as some recent pictures by Halyna Nazarenko, of Ukrainian wedding traditions.

Дуже цікавою точкою програми був скеч, який пргиотовила п-ні Анна Звоздецька зі своєю групою

сеньорів: К. Гончак, Л. Поріцька, Р. Фарина, І. Цепук, Є. Євчук, Є. Лінкевич. До них долучилася п-і Ліона Бриджес своїм прекрасним співом. Скеч: "Як пошурувати українську музику серед чужинців" додав гумору і товариського настрою.

Тут, я хочу зазначити, які ми маємо надзвичайні одиниці - в особі п-ні Анни Звоздецько1ї. Це - майже 90 літня жінка. Робить стільки культурної праці у нашій громаді, що не можна повірити де в неї стільки сили. Сила в неї є тому що вона горить бажанням втримати наші набутки, які наші піонери так тяжко за них побивалися, щоб вони не пропали з причини прогрсу - щоб не забути свою рідну, дорогу мову. Пані Звоздецьк старається вносити в кожні сдходини щось цікаве, корисне і варте згадки. Не хоче вона тішитися тільки матер'яльними здобутками а оболіває зпорожнімим це4рквами, менше цікавими концертами, молоддю, що сама не може знати потреби втримати мову. Як тяжко її коли майже не вживають рідної мови на сходинах - хіба час-до-часу. Дай Боже п-ні Звоздецькій ще добрі роки попрацювати7 в здоров'ю і зі задоволенням. "Мово рідна, слово рідне, Хто вас забуває ..." (Воробкевич)

L to R: Annie Zaharichuk, Rose Hook, Dobr. Avis Maranchuk and Lil Czar (Conference Organizing Committee)

What makes a group or organization successfull? It is the individuals commitment to that group. Each one of us was encouraged to do what we can to the best of our ability. "Don't let your biggest regret in life be that you didn't take action, when you had the opportunity". Say or do what you mean before it is too late. Interesting points to ponder.

At the end of the conference Mrs. Anne Horn, President of St. Elias's Parish in Edmonton thanked the St. Ol'ha's Branch members for hosting such a successful conference and presented them with a cheque ($100) as a token of appreciation.

The President, Mrs. Annie Zaharichuk closed the conference and everyone sang our traditional "Достойно" і "Де згода в родині".

До наступного Окружного з'їзду!

Ольга Логвиненко
Promin Convener

UWAC, Olena Pchilka Branch, Yorkton SK celebrates Promin's 50th anniversary

The Ukrainian Women's Association of Canada, Olena Pchilka Branch in Yorkton, Saskatchewan commemorated the 50th Anniversary of our women's journal "Promin" on Sunday June 13, 2010. Along with this notable occasion, we held a Recognition and Welcoming of UWAC members to our Branch.

This event began on Sunday morning with Very Rev. Fr. Mel Slashinsky serving the Divine Liturgy and a Panachyda for our departed UWAC members while we held lit candles in their memory.

After prayers in church, everyone was invited to the Ukrainian Orthodox Auditorium for a luncheon reception and cultural program. Auditorium decorations were appropriate and tastefully arranged. The noon luncheon was deliciously prepared by Lillian Prokopchuk, Olga Gny and amiable churchy members. Presiding at the registration of guests were Wilma Kirstuik and Olesia Pitts.

Head table guests marched in to the tune of the Ukrainian Women's Association hymn. Fr. Mel led us in the Lord's prayer and blessed the noon meal.

Mistress of ceremonies was Leona Prosyshyn executing her duties very well. The afternoon program began with singing the UWAC hymn directed by Zennovia Ducy.

Congratulatory greetings were presented by:
- Parish Priest, Very Rev. Fr. Mel Slashinsky
- Saskatchewan UWAC Provincial President, Aileen Pilipow
- President of the UOCC of Holy Transfiguration Executive, Gerald Kaban
- President of the UCC Yorkton Branch, Merle Maximiuk
- First Vice of the Order of St. Andrew, Yorkton chapter, John Pankow

L to R: Virginia Wereschuk, Elsie Vilan, Aileen Pilipow, Sonia Korpus, Rose Kaminsky (at table with Anniversary cake), Eleanor Maleschuk, Sylvia Bodnar, Mary Ann Trischuk

З ліва на право: Верджіня Вирищук, Єлисавета Біла, Аулін Пилипов, Соня Корпус, Розалія Камінська (сидить коло Ювілейного торта), Еленор Мелищук, Савеля Боднар, Маріанна Тріщук

Membership Committee members, Lorrie Kaban and Vicky Stenko read brief biographies for : Rose Kaminsky (recognized for 25 consecutive years of membership), Mary Ann Trischuk (recognized for 25 consecutive years of membership), Eleanor Maleschuk transferred from Theodore UWAC, Sylvia Bodnar, transferred from Sheho UWAC.

"Promin" Convener and chairperson of the Celebration Committee, Virginia Wereschuk spoke briefly of Olena Pchilka's early subscribers and had the pleasure of introducing our Honorary members: Catherine Woloschuk, Olesia Pitts and Ann Symbalisty who have been "Promin" subscribers from the very first issue until today.

President of UWAC Olena Pchilka Branch, Elsie Bilan expressed sincere acknowledgment to Leona Procyshyn for fulfilling countless duties for numerous occasions and presented her with a Past President's Pin denoting her two year president's term.

Saskatchewan Provincial UWAC President, Aileen Pilipow, was our guest speaker. She illustrated the essential connection of UWAC with the Ukrainian Orthodox Church; noted the historical years of Provincial Executives; how the Provincial8al Executive has to work in harmony with the National Executive, plus several other Organizational issues. She reminded us that we must stay positive, keep the Flame of the Smoloskyp ever burning and wear it proudly.

Our second speaker, Saskatchewan Provincial Promin Convener, Sonia Korpus, described Promin's informational, educational values as well as being a friendly communicator among UWAC branches across Canada and that we are very fortunate in having such excellent editors in the past and in the present.

Closing remarks were presented by our recording secretary, Nadine Mihaychuk. She sincerely thanked Very Rev. Fr. Mel for the prayers in church; for all the individuals taking part in the program; the cooks and servers of the luncheon; the executive and committee members; guests from Canora UWAC; everyone present who helped make the 50th anniversary of "Promin" a memorable one.

The program concluded with a prayer and singing of "De Zhoda V Rodyni".

All those present were treated to Anniversary cake and coffee.

Submitted by
Pauline Semeniuk, Cultural Convener
with a donation of $350 to the Promin
Press Fund from UWAC,
Olena Pchilka Branch, Yorkton SK

СУК відділ ім. Олени Пчілки в Йорктоні святкує 50-ліття журналу Промінь

Відділ Союзу Українок Канади, ім. Олени Пчілки в Йортоні, Саскачевані влаштував Свято 50-ліття видання журналу "Промінь" в неділю 13-го червня, 2010 року. Свято опочато в Українській Православній Церкві Св. Преображення, Божественною Літургією при які служив о. Прот. М. Слашінський, а хористи співали під диригентурою п. Я. Ягольніцького.

Після Літургії членки тримали запалені свічки під час Панахиди в пам'ять померлих членок Відділу. По закінченю молитов в церкві всі були запрошені до Української Православної Авдиторії на обід і Культурну Програму якою вміло перепровадила друга заст. голови, пані Ліона Процишин.

Членки заряду і Комітетів подбали, щоб все було по святковому прикрашено у залі включаюче виставку журналу "Промінь". При столику реєстрації гостей пильнували Вилма Кірстюк і Олеся Піць. Обід прилагодила наші членки, Лелія Прокіпчук і Ольга Ґнип - допомагали їм щирі церковні члени видавати страви. Гості які мали засісти за головним столом, входили під звуки гимну Союзу "За нами сестри".

о. Прот. Мирослав провів молитву і поблагословив страви. По-обідню програму почато відспіваннам "За нами сестри". Слідвували привіти від слідуючих осіб:
- Парох громади, о. Прот. М. Слашінський
- Провінційна Голова СУК Саскачевану, Аулін Пилипов
- Голова Церковної Громади Св. Преображення, Ярослав Кабан
- Голова Конгресу Українців Канади, Йорктонського Відділу, Мирослав Максимюк
- Перший Заступник Голови Ордену Св. Андрея, Іван Паньків

Членки Комітету Членства - Лорі Кабан і Вікторія Стенка прочитали короткі біографії про слідуючих осіб: Маріанну Тріщук вшанована за 25 літ постійного членства в СУК; Розалію Камінську вшанована за 25 літ постійного членства в СУК; Еленор Малищук, яка була членкою СУК у Тіодор, Саск.; Савелю Боднар, яка була членкою СУК у Шіго, Саск.

Голова Комітету Святкування і Референтка "Промінь" пані Верджінія Вирищук, прочитала важливі справи нашого журалу і мала приємність представити наших почесних членок: Катерину Колощук, Олесю Піць і Анну Цимбалісту, висловлюючи їм признання за те що вони постійно передплачувалви "Промінь" від першого числа і впродовж 50 років.

Голова Відділу СУК ім. Олена Пчілки, Єлисавета Білан, висловила признання для Ліони Процишин за її довросердечну працю при віддіолі і подарувала її шпильку ознакою дво річної каденції головства.

Голова Провінційної Екзекутиви СУК на Саскачеван, Аулін Пилиплов була бесідницею нашого свята. Вона з'ясувала сполуку СУК з Української Праявославною Церквоп; пригадала історичній події Провє Екзекутиви; порушила які то проблеми наша організації тепер переживає і дала сугестії як можливо ми годні їх перемогти. Сказала нам що ми повинні думати позитивно, город нести наш Смолоскип - Полум'я якого не смії згасити.

Референтка "Променя" Пров. Екз. СУК на Саскачеван, Соня Корпус, говорила про інформативній, наукові предмити нашого журналу і що він служить нам як суспільне сполучення всіх відділів СУК і всіх одиниць які читають йогго. Початок Святкування 50-ліття Променя відбувся в місяцю серпоню 2009 року, під час Крайового З'їзду СУС в Реджайні, Саскачеван, коли редактор Орися Сушко це проголосила специалпно на одні сесії З'їзду. Пані Корпюус сказала що ми є дуже щасливі як у минулому так і тепер, мати талановиті Редактори Променя.

Кінвеве слово виконала рекордова секретарка, п. Надія Мігайчук. Вона щиро подякувалв о. Прот. Мирославові за молитви, всім членкам, комітетам, всім одиницям, які брали участь у програмі, гостям з Кенорського Відділу СУК і всім присутнім які звеличали наше свято.

Програму закінчено молитвою і відспіванням "Де згода в родині". Тоді ще гостили всіх присутніх Ювілейним тортом і кавою.

П. Семенюк
Культ-освітня Референтка
($350 donation to the Promin Press Fund)

Recognizing 80-year-old members of the UWAC, Lesia Ukrainka Branch at St. Elias' Church, Edmonton AB

Address delivered by Mary Shewchuk AGM, November 15, 2009

Today we once again, in what has become a tradition, recognize the mature ladies of our branch who have reached the 80-year-old milestone. To date we have honoured 39 ladies and today we are recognizing three more fine women - Stella Romaniuk, Georgina Plishka, and Anne Doskoch.

STELLA was born and grew up in Beauvallon, east of Two Hills, Alberta. She married Victor Romaniuk in 1945 at North Slava Church, northeast of Myrnam, and joined the Orthodox church in Morecambe, east of Two Hills. This church was named Oshychlib but later got a name change to St. John's.

In approximately 1970 Stella joined the UWAC, Olena Pchilka local in Morecambe. Their meetings were held in a beautiful stone hall named Ukrainian People's Home of Taras Shevchenko. She remembers Mrs. Tokarek , who was provincial president at the time and later national president, visiting their local a number of times encouraging the ladies to encourage their membership which was only 12 members. Recruiting prospective members was challenging as communication was difficult with no phones, the dirt roads were a big hindrance, sometimes impassable, and church services were held only once or twice a year and at "provode". The local was disbanded in the early 1980's because of lack of members.

Stella remembers that times were tough - no electricity, no running water, no car, and roads that were sometimes impassable anyway. When her husband went to work off the farm she was left to put in the crops, plow the summer fallow, and harvest the fields in the fall if frost didn't destroy the crops.

When Victor passed away in 1998 she moved to Edmonton and joined our Lesia Ukrainka branch five years ago. She helps us with funerals and memorials dinners and is on our fellowship roster.

Stella has 5 lovely daughters, 13 grandchildren and 17 great grandchildren. She loves living in Edmonton where she is able to participate in activities and meet others like herself. Her favourite is playing cards. But she says she's still a farmer at heart.

L to R: Georgina Plishka and Anne Doskoch (Missing - Stella Romaniuk)

GEORGINA was born and raised in Innisfree, east of Edmonton, and attended Bruno country school. She married Paul Plishka in 1948 and they lived in Lloydminster where Paul worked in a garage. In 1951 they moved to Edmonton and Georgina worked at Woodward's, Zellers, and Lesick's Drug Store. Exotic vacations were never a priority for Paul and Georgina - they were very close to their families and every summer was spent taking their two sons to visit relatives in Manitoba, Saskatchewan, and British Columbia.

After Paul passed away Georgina joined St. Elia's Church in 1989 and has been a regular ever since. Years ago she brought her two sons to join our dancing group. She joined our UWAC in 2004 and has been attending meetings and helping us regularly at perohy suppers and with fellowship since then.

For the record, the church in which Georgina and Paul were married in Vegreville, Alberta has now been added to the collection of historic buildings at the Ukrainian Cultural Heritage Village east of Edmonton.

ANNE was born in Spedden, north east of Edmonton, and attended a rural school walking 2-3 miles, sometimes over a frozen lake, to get there. She married Walter Doskoch and they moved to Edmonton where they settled in Beverly in 1954 and raised four children. Anne has been a member at

St. Elia's Church for 47 years and a member of our UWAC for 35 years.

Anne has held several executive and committee positions over the years. In the early years she was very active in Ukrainian School and in Dancing at a time when there were over 100 children participating in four different classes. This was also the time when she and Barbara Mukanik sewed the gold linens for all the altar tables.

When Reverend and Dobrodijka Flak retired in 1989 and moved into a Dnipro Seniors' complex Anne and her husband unselfishly gave of themselves and their time, energy, and love by assisting them both in their home at St. John's Cathedral Dnipro Senior Citizens' Home and later at St. Michael's Extended Care facility. They temporarily excused themselves from St. Elia's so that they could drive Reverend and Dobrodijka to church at St. John's every Sunday. This went on for several years until both passed away in the late summer/early autumn of 2002.

Anne served as president from 1991 to 1996. In 1992 she initiated fellowship lunches prepared by UWAC members on the last Sunday of the month. Anne served on both the church and UWAC 50th anniversary committees this year. She is also our cultural and PROMIN convener. We will be celebrating the 50th anniversary of PROMIN next year.

She is a great asset in the kitchen helping with preparations for bake sales and bazaars and is also a regular at perohy bees. As well, she is a team worker on the fellowship roster.

These girls have been role models for many younger women and they continue to be active, be it making paskas or perohy or helping in the kitchen or serving on the executive or on committees.

We thank you for your active roles, your positive outlook, and your spiritual support. Congratulations to you all and may the good Lord keep you safe and comfortable in His love.

Submitted by Mary Shewchuk, VP with a donation of $200 to the Promin Press Fund from the UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Edmonton AB

75th Anniversary Memories Cookbook

UWAC, Olena Pchilka Branch
Aylsham-Codette SK

$25 each (postage included)

Contact Marilyn Kozun
tel: 306-862-5695
e.m.kozun@sasktel.net

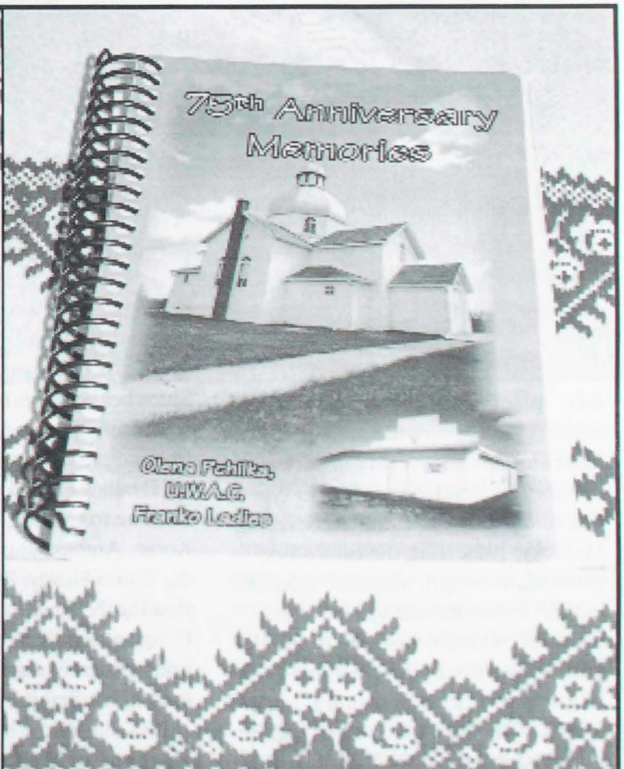

National Symposium on Internment Operations held at Queen's University

On 17-20 June 2010 the Canadian First World War Internment Recognition Fund's Endowment Council sponsored a weekend-long symposium in Kingston, Ontario at Queen's University (Donald Gordon Centre), bringing together some 50 community activists, scholars, archivists, museum curators, internee descendants and artists to develop initiatives that will commemorate and educate all Canadians about what happened during Canada's first national internment operations of 1914-1920.

It was only fitting that the symposium be held in "the Limestone City" where in 1978, the Ukrainian Canadian community's campaign for acknowledgement and redress began with an interview with Internee Nykola Sakaliuk and Dr. Lubomyr Luciuk, then a history student of Queens University.

The symposium schedule revolved around four major themes; A Crippling Legacy - The Affected Communities:": what has been done, what is needed and why, moderated by Paul Grod, president, Ukrainian Canadian Congress, Repositories of Memory – The Curators, Custodians and Collectors:" plaques and archives, artifacts - local, regional, provincial and national museums and recovering historical memory moderated by Mark O'Neil, Canadian War Museum, "Recovering Memory: Educating the Educators:" curriculum design, libraries, academic initiatives moderated by Dr Ruth Sandwell, Ontario Institute of Education, University of Toronto, and "Reshaping Canada's Cultural Landscapes – The Creators:" films and fiction moderated by Ms Marsha Skrypuch, author and internee descendant. The keynote address was by Professor Roger Daniels, professor emeritus, University of Cincinnati, USA, "Bringing Governments to Justice."

This event concluded with a memorial service at Fort Henry, Canada's first permanent internment camp, with wreaths being laid by Orest Kruhlak, Chair of the Endowment Council of the Canadian First World War Internment Recognition Fund and Andrew Hladyshevsky, Q.C. President of The Shevchenko Foundation. Diplomats representing a number of the countries from where the internees came, included, Dr. Ihor Ostash, Ambassador of Ukraine to Canada, Vesela Mrden Korac, Ambassador of Croatia to Canada, Tamas Kiraly, Deputy Head of Mission for the Embassy of the Republic of Hungary and Diane Dragasevich, Endowment Council member representing the Serbian community.

The Speaker of the House of Commons, the Honorable Peter Milliken, MP (Kingston and the Islands), also spoke about hallowing the memory of the internees. The program concluded with the singing of the Ukrainian prayer, "Memory Eternal."

The symposium's local organizer and Endowment Council member, Professor Lubomyr Luciuk, said:

" This meeting represents the culmination of many years of effort on the part of many of those attending. We hope the Kingston Symposium will lay the groundwork for helping the Endowment Council ensure that what happened to Ukrainians and other Europeans during this country's first national internment operations becomes part of the educational curricula of every province and is recalled through film, artwork and historical markers across Canada. Our fellow citizens need to become better aware of what the internees suffered - not because of anything they had done, but only because of who they were, where they came from. This

violation of the civil liberties and human rights of thousands of innocents remains an historical episode in Canadian history that is scarce known. We are beginning the process of recovering this historical memory to help ensure that, in future periods of domestic or international crisis, no other ethnic, religious or racial minorities in Canada suffer as needlessly as the "enemy aliens" of the First World War period did."

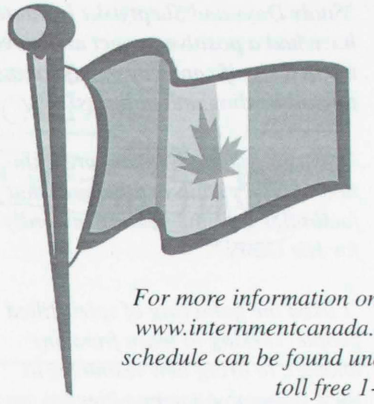

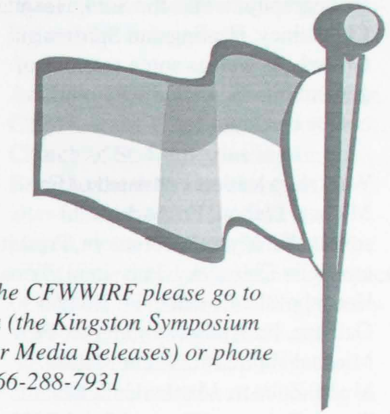

For more information on the CFWWIRF please go to www.internmentcanada.ca (the Kingston Symposium schedule can be found under Media Releases) or phone toll free 1-866-288-7931

"A Gracious, Loving Presentation of God's Truth"

Sheptytsky Institute Celebrates Successful Study Days in Ottawa

The Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies (MASI) once again hosted Study Days in Ottawa - truly an Eastern Christian feast for the mind and heart. This is the third consecutive year that MASI has reached out to the wider community of Eastern and Western Christians in offering an academic and spiritual conference to enlighten and deepen their faith. Held between June 28th and June 30th, this year's Study Days focused on the theme "Holiness and Healing." By almost every account, the three-day gathering of talks, workshops and liturgical prayer provided a special and unique experience for those in attendance.

Plenary speakers included Father Michael Plekon (Professor, Department of Sociology/Anthropology, Baruch College, City University of New York), Father Myroslaw Tataryn (Vice-President and Academic Dean, St. Jerome's University/University of Waterloo), and Dr. Suzette Phillips (practicing Mental Health and Occupational Therapist).

Dr. Michael Plekon also delivered a special lecture concerning his newly-published book Hidden Holiness to an audience of approximately two hundred people. As a special treat this year, a concert of sacred and classical music for the piano and organ was offered by Maestro Ovid Young, an international musician and composer.

Among the workshops offered were: Psychotherapy: Healing the Soul, Bringing Healing to the Poor, The Holy Mystery of Anointing, Metropolitan Sheptytsky as Wounded Healer,

Iconography to Still the Soul, Hospital Chaplaincy, Healing and Spiritual Growth, as well as some sessions of general interest including a mini-course on Cantoring.

Workshop leaders consisted of Fr. Michael Plekon, Fr. Andriy Chirovsky, Fr. Myroslaw Tataryn, Presvitera Halia Chirovsky, Presvitera Olena Hanushevska Galadza, Fr. Roman Galadza, Fr. Andrew Onuferko, Fr. Michael Winn, Presvitera Melita Mudri-Zubacz, Marika Hull, Dr. Donna Dobrowolsky, and Subdeacon Brian Anastasi Butcher.

The Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies is encouraged by the positive feedback received both this year and in past years. Here is a sampling of what some of the participants said about their experience:

"Study Days and Sheptytsky Institute have had a positive impact and moved me in a significant way on my journey toward healing and holiness."

"It was a gracious, loving presentation of God's truth in a manner that facilitates genuine healing inwardly for His Glory."

"I liked the gathering of spirit-filled people, seeking to learn from one another, to bring new resources to their respective communities."

"I liked the plenary and workshops; the beautiful services; the opportunity for contact with top scholars/theologians as a guide to ensure my capability to address questions - liturgical, catechetical - that come up during the year in parish activities."

"Very valuable as a shot-in-the-arm uplifting reminder of our faith calling."

MASI is preparing for Study Days 2011 and anticipates another successful turnout and event. For more information please contact Father Stephen Wojcichowsky, Director of the Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies, Saint Paul University, 613-236-1393, extension 2332, or you may wish to visit our website: http://www.ustpaul.ca/sheptytsky/

MASI is also looking forward to Edmonton Study Days with an entirely different program of speakers and topics which we are co-hosting with the Eparchy of Edmonton from July 30 to August 1 later this summer.

For further information, please contact the eparchy at (780) 424-5496 or visit their website at http://www.edmontoneparchy.com/News/Study%20Days%20Edmonton%202010%20brochure.pdf

Within the heart are unfathomable depths. It is but a small vessel: and yet dragons and lions are there, and there poisonous creatures and all the treasures of wickedness; rough, uneven paths are there, and gaping chasms. There likewise is God, there are the angels, there life and the Kingdom, there light and the Apostles, the heavenly cities and the treasures of grace: all things are there." *The Homilies of St. Macarius*

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _______ New Subscription _______ Renewed Subscription _______

Name ____________________

Address ____________________

City __________ Province _____ Country __________ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom ____________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Andrew Mark Olynyk

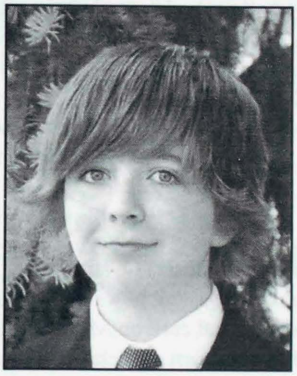

Andrew (Andriyko) Mark Olynyk was a wonderfully unique person that touched the lives of all he knew. He was a role model to many and had an ability beyond his years to mentor and inspire his friends. His passion for life and living was evident in his great love of music, theatre, his Ukrainian roots, and his love of people. In return, Andrew was loved and respected by all.

From the moment that he was born on February 2, 1993, Andriyko was eager to tackle life. In his 16 years, he accomplished a lifetime of events. He absorbed knowledge and experiences and, at a very early age, developed passions that carried him through his life.

The first words that Andriyko heard were spoken in Ukrainian and his Ukrainian identity remained a solid core throughout his life whether it was expressed in his love of Ukrainian dance, food, customs, traditions or language. He attended Sadochok, preschool, and went on to study the Ukrainian language at Tsiopa Palijiw Ukrainian School where he made lifelong friends and shared in antics that are remembered to this day. During the summer, he thoroughly enjoyed attending the camps offered at St. Vladimir Institute. In 2009, he worked with the Ukrainian Museum of Canada to make a video tape of the Yaremko exhibit to record it for posterity. He recognized the importance of having role models like the Yaremkos in the Ukrainian Canadian community.

His love of music was born in those roots and he went on to study violin at the Suzuki School of Music and in subsequent years to play trombone, saxophone, piano, drums and guitar. He had a natural ear for music and could entertain himself and others for hours.

At Sadochok and at Sunday school, the children also took part in skits and stage performances and Andrew's love of drama and theatre was sparked in those early years. He often would come home and with his brother, Stefan, re-enact the skits but also adapt them to incorporate his own thoughts and ideas. In his teens, he consulted with Taras Shipowick and he and his father built a stage in their home complete with sound and light boards, curtains and sets. Andrew loved performing and the stage.

Andriyko was a member of Jr. and Sr. CYMK at the Ukrainian Orthodox Church of St. Demetrius in Long Branch where he also served at the altar for four years. He sand and played violin and keyboards with the CYMK band and enjoyed every aspect of CYMK including travelling to conventions in Calgary in 2003 and Saskatoon in 2005. He planned to attend the convention in Winnipeg in 2007 but was unable to because of his illness. He made friends with CYMKivtsi from across Canada. He relished the opportunity to help organize events and was always thinking of unique activities to add to any event. During his illness, his CYMK friends held molebens to pray for his health and were in contact with him to encourage him. At the last convention in Regina, they used the computer (skype) to ensure that he was able to watch the CYMK concert at home.

Andrew loved musical theatre and took extra classes throughout the year and during the summer to hone his skills with groups such as Dragontrails, Kids on Broadway and National Music Camp. He followed in the footsteps of one of his friends and auditioned for the Canadian Children's Opera Company where he was readily accepted. He found a group of friends with interests and passions similar to his own and here he thrived. He sang with them for a year and a highlight of this experience was performing "Dickens" at the Harbourfront theatre and then travelling to Austria and Hungary on a European tour in 2007. To honour Andrew, the chorus performed Eleanor Daley's "Canticle to the Spirit" at his *panakhyda.*

As a student, Andrew always strove for excellence and to constantly improve his performance and marks. He was an exceptional and organized student who loved learning and enjoyed the class-

room environment. He developed many friendships at school and easily fell into a leadership role.

Andriyko attended Rosethorn Public School and at the end of Grade 5 (2004), Andrew was awarded the Principal's Award for leadership. He then went to Humbercrest Public School, and in Grade 8, was elected President of the Student Council where he made significant accomplishments such as inspiring his fellow students to work on a yearbook which he designed to professional standards and then produced. For his achievements, he was again recognized with the Principal's Award for Leadership (2007).

For high school, Andrew auditioned for and was accepted at ESA (Etobicoke School of the Arts) in the musical theatre program. Despite the fact that he was only able to attend school on a part-time basis for the first 3 months because of medical treatment, he developed strong bonds with his classmates, took an active part in all classes and supported school activities like the annual musical where he volunteered as Manager of stage props. During his illness, he was visited by his classmates and encouraged by their messages of support and love.

Andrew's friends all say that he was a person who inspired and mentored them. He encouraged them to make decisions that were not always easy and to stay true to themselves and to their dreams. He listened to what they had to say and remembered conversations. He had a smile and accepted everyone and encouraged his peers to accept and to be themselves - he taught self-esteem and self-awareness naturally - as a friend who cared.

Andrew loved photography, biking, the annual camping trip with several families to Sandbanks Provincial Park, and skiing - especially in the glades at Jay Peak.

Andrew was the son of Daria and Mark Olynyk and cherished brother of Stefan. His loving and caring grandparents were Walter and Olga (Stepowy) Kuch and the late Walter and Theodora (Humeniuk) Olynyk.

Andrew left us on October 14, 2009. The glowing spark of his spirit will remain in our hearts forever.

May his memory be eternal! Вічная пам'ять!

Болючий спогад

Андрійко Марко Олійник

Упокоївся дорогий нам, 16 літній внук - Андрійко Марко Олійник. Це не легко приймати! Наші спомини веселі й сумні. За його короткий час в нашій родині й суспільстві він показався видатний хлопець. Любив і шанував свою родину, свою церкву, школу, культуру, своїх приятелів і їхні родини. Всі його шанували і, вчасі його хворування, відвідували, допомагали і сумували.

Ми є сердечно вдячні його батькам (Дарусі й Марко) і братові (Стефанові) за їхнє переживання з ним - провадили все з щирою любов'ю на протязі два роки. Дякуємо всім, а особливо СУМКівцям за щире відношення та молитви на протязі того часу коли Андрійко хворував і після його упокоєння.

А ми, Баба і Дідо, споминаємо веселі часи бо вони залишаються вічно з нами, але також плачимо за коротке життя свого любого внука. Вічна йому пам'ять!

Володимир і Оля Куць

Складаємо пожертву в сумі $100 на пресовий фонд "Променя" на нев'янучий вінок в його пам'ять!

Anastasia (Nellie) Oystryk
1911 - 2010

Nellie (Anastasia) Oystryk of Kamsack, Saskatchewan, entered into God's eternal care on May 7, 2010. Nellie was born on February 12, 1911, at Venlaw, Manitoba, to her pioneer parents, Onufrey and Maria (Korbutiak) Rurak, who came to Canada from the village Tropanioka in the district of Kolomya, Galicia, Ukraine. She lived on the farm with her parents, brothers and sisters. She attended Kolomaya School and worshipped at Sts. Peter and Paul Church in Drifting River.

In 1925, the family moved to Verigin, Saskatchewan. Nellie worked as a housekeeper for a doctor's family and later worked in his office and pharmacy.

Nellie met her husband at a barn dance. They were married on July 26, 1928. They were happily married for 60 years and had four children. They farmed south of Verigin, Saskatchewan, and upon retirement, moved to Kamsack. Predeceased by her husband Nick in 1988, Nellie

lived in her own home for a number of years and then moved to an apartment. She lived with her daughter Holly for a year and in 2006, moved to the Kamsack Nursing Home.

Nellie knew the importance of caring for others and developed a life long appreciation and joy for family, friends, neighbours, the beauty and wonder of nature around her, and for her church. She was a faithful member of All Saints Ukrainian Orthodox Church in Kamsack and served as a "sestrytsya", or, as her grandchildren fondly named her, "the Candle Lady". She was a member of the UWAC, Sophia Rusova Branch in Kamsack where she served as president, and was the proud recipient of a "hramota" for her many years of service.

Nellie enjoyed playing cards and bingo. The words, "I can't" were not in her vocabulary. Sewing, crocheting, knitting, quilting, gardening, cooking and baking were just some of the things she enjoyed. Family was very important to her and she loved and treasured every one of them. She enjoyed celebrating Christmas, Easter and other special occasions with her family. She had a keen interest in Ukrainian culture and traditions, and passed this interest on to her family.

Nellie was a generous, kind-hearted woman who enjoyed life and lived it to the fullest. She was a great conversationalist and excelled in telling stories about her youth, her dreams and her many adventures. She will be missed. She leaves to cherish her memory: son Stan (Yvonne), daughters Marie (Maurice) Gardner, Liz Miazga, and Holly Kominetsky, ten grandchildren, 25 great-grandchildren, seven great-great-grandchildren and a number of nieces and nephews.

May she rest in peace. Memory eternal! Vichnaya Pamyat!

Submitted by daughter Marie Gardner with a donation of $50 to the Promin Press Fund

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES

From Creative Design to Final Product

Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING

BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9

Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

ПРОДОВЖЕННЯ ВІД СТ. 9

про цей Голодомор 1932-33 років в Україні до наших співвітчизників та до людей усього світу. Наше відзначення 75-ої річниці Голодомору-геноциду повинно стати початком тривалої акції, яка б мала місце у навчальних закладах, бібліотеках, в музеях, у церквах і в інших закладах на державному рівні України. Надзвичайно важливо для нас, як для діаспори, продовжувати намагання щодо визнання Організацією Об'єднаних Націй та урядами інших країн світу Голодомору 1932-33 років в Україні як геноциду, не для розпалення ворожнечі між народами, а для того, щоб ніколи і ніде не допустити подібних трагедій.

СФУЖО, як член Світового Конґресу Українців, працює над тим, щоб Україна стала однією з найсильніших держав світу, щоб український народ гордився своїм походженням та багатовіковою культурою, а молодь не соромилася рідної мови.

Як ми бачимо місце української жінки в політиці?

В Україні жінки становлять 54% від загальної кількості населення, зовсім незначна частина з них займає місця у владних структурах. А тому, одним із завдань наших жіночих організацій є сприяти жінкам активніше виявляти себе у політиці, допомогти їм підняти рівень самооцінки та виробити більш активну громадську позицію, спробувати власні сили у різних діянках державотворення. Підвищення ролі жінки у житті суспільства, зокрема збільшення кількості жіонок-політиків, законодавців та працівників у огранах державної влади, на нашу думку, це сприятиме зміні суспільства в цілому, - ми станемо жити в новому, менш агресивному, стабільнішому світі. І, крім цього, це засвідчить нашу рівноправність.

Виховання української молоді в дусі патріотизму

В першу чергу завданням жінки-матері, а вітак, Скадових Жіночих Організацій СФУЖО є виховання дітей, молоді - майбутнього покоління, майбутніх державотворців. На Річних Нарадах СФУЖО - 2009 року жіночі організаці діаспори постановили:

"Працю з молоддю проводити так, щоб з них виходили продовжувачі надбаної праці жіночих організацій, молоді провідники для українських організацій".

Одного разу Скрат під час промови сказав: "Наша держава зіпсована і гнила, як оце яблуко" і кинув його. Яблуко розлетілося і лиш здорові зернятка залишилися на землі. Сократ продовжив: "Ці здорові зернятка - це наша молодь. Якщо молодь буде здорова, чесна ідейна, то й держава буде сильна і щаслива". Тож, пам'ятаючи давньогрецького філософа, ми повинні серйозно задуматись над вихованням нашої української молді не на прикладі російськомовно продукції, а на прикладі правдиво української історії, багатовікової культури, українських традицій. Для цього *слід прийняти відповідну постанову III Міжнародного конгресу діаспори, яка зобов'язала б усі гілки державної влади, а особливо,, щоб зобов'язаля Міністерство освіти України, взяти під контроль та всіляко сприяти патріотичному вихованню національно-свідому українську націю, яка завжди і при всяких обставинах буде стояти на сторожі незалежності, самостійності своєї Держави. Для цього, в Україні повина широко розгорнутися праця в напрямку видання відповідної виховного характеру літератури на прикладах незламних українських національних героїв ОУН-УПА, включення цих тем до шкілних підручників, організовувати виховні табори відпочинків для школярів і студентів, тощо.*

Планування майбутньої співпраці

На особливу увагу заслуговує питання планування майбутньої співпраці між Україною та діаспорою, оскільки ми маємо єдину мету - працювати для добра нашої єдиної Батьківщини та українського народу. Крім цього, нашим завданням є також співпраця з урядами країн поселення українців та вплив на ці уряди у важливих для українських поселенців питаннях та в питаннях підтримки держави Україна. Тому на Річних Нарадах СФУЖО - 2009 року були прийняті такі пункти Постанови:

1. Кожна жіноча організаці, під керівництвом СФУЖО, повинна берегти достойність і честь України і пропогувати надбання України (культурні, наукові, технічні) в країнах постійного проживання діаспори.

2. Вести так працю жіночих організацій, щоб не давати можливості асиміляції молоді в їх країнах проживання. Сприяти розвитку українських шкіл по країнах де пюржуває українська дісапора.

3. Надалі жіночим організаціям організовуватися в координованій СФУЖО допомозі сиротинцям і бідним родинам в Україні.

4. Спільна допомога (в тому числі фінансова) українських організацій діаспори для українських жіночих організацій в Україні.

5. Працю з молоддю проводити так, щоб з них виходили: продовжувачі надбаної праці українських жіночих організавцій; молоді провідники для українських організацій.

6. Співпраця із українськими заробітчанами, опіка їх дітьми в Україні та діаспорі через жіночі організації країн. Ознайомлення заробітчан із їх юридичними правами в країнах заробітків.

Наша діаспора вже знайшла прихильників у політичному світі та на мідії, має досвід роботи з амбасадами та консульствами, що уможливило, наприклад, обмін студентами та вчителями, організацію, культурних міроприємств у співпраці українских організацій із посольствами і консульствамиу Ускраїни.

Сьогодні Світова Федерація Українських Жінгочих Організаій готова радо підтримувати зв′язки з усіма жіночими організавіями України, які поділяють наші принципи та завдання, основними з яких на сьогодні є:

- зміцнення самостійності незалежної Української держави, твердо стоячи на принципах недоторканості сьогоднішних кордонів України;
- використання єдиної української мови, як державної
- всебічна підтримка духовного відродження України;
- підтримка рішення бувшого Президента України про визнання:

а) Голодомору 1932-33 років як геноциду українського народу;
б) Героїв ОУН-УПА як борців за волю України.

В цей критичний час Світова Федерація Українських Жіночих Організацій разом із діаспорою готова допомогти тим силам в Україні, які працюють над збереженням української мови, культури та духовних вартостей українського народу.

Слава Україні!

* New contact information for Promin *

tel: 289-337-4516

e-mail: promin50@yahoo.ca

continued from page 17

One event occurred which proved that Andriy had some knowledge of the more serious matters of life in those times. The neighbouring boyar was a greedy sort and, hearing of the illness of the good prince, decided to take this opportunity to attack him and seize some of his lands. He had little respect for the generals or the army of the prince. However, when he invaded the country, he met unexpected resistance. Andriyj led the army against him and proved to be an able leader.

After a long and fierce battle, the enemy was defeated. The evil boyar lost not only the war but also the territories he had taken in previous wars.

The prince and all his people were happy with the victory, since it ensured peace for a long time to come. Having no heir, the prince announced that Andriy would be the eventual successor to the throne.

Even with all these honours heaped upon him, Andriy did not forget his mother. He prepared for the journey home and, one day, set out for his village. His mother greeted him happily, as she had not seen him for many years.

After visiting with her and the neighbours, he coaxed his mother into returning to the city with him. She finally agreed but, after staying with him only a few days, she asked to be returned to her home. She said that she was not used to all the finery and the hustle and bustle of a large city. Besides, she missed her friends in her village. She lived long enough to see her son become the ruler after the passing of the prince.

Andriy ruled his people wisely and justly for many, many years.

PRESS FUND January 18, 2010 to July 26, 2010

(This list does not include In Memoriam donations, which are indicated in the In Memoriam section of Promin)

$500
UWAC, St. John's Cathedral, Edmonton AB
Ukrainian Museum of Canada, Calgary Collection
UWAC, Olha Kobylanska Branch, Saskatoon SK
UWAC, Daughters of Ukraine Branch, Regina SK

$350
UWAC, Olena Pchilka Branch, Yorkton SK

$225
UWAC, St. Andrew's, Edmonton AB

$200
UWAC, Olena Pchilka Branch, Nipawin SK
UWAC, St. Elias Parish, Edmonton AB

$150
UWAC, St. Olha Branch, Toronto ON

$100
Rose Hryhirchuk, Edmonton AB
Pauline Kindrachuk, Vernon BC
Chris Ulan, Halifax NS
Nadia McDonald, Calgary AB

$70
Katherine Mijuscovic, Viera FLA

$50
Paraskevia Woron, Calgary AB
Helen Scherbluk, Etobicoke ON
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Ottawa ON
Anna Zmiyiwsky, Edmonton AB
UWAC, Kniahynia Olha Branch, Winnipeg MB
Valli Tymoshuk, St. Catharines ON
UWAC, Olha Kobylanska Branch, Chilliwack BC
Mary Kopiak, Burlington ON
Olena Latyshko, Etobicoke ON
Lesya Foty, Saskatoon SK
Doris Makowsky, Canora SK
UWAC, Dominika Ohienko Branch, Lac la Biche AB
UWAC, Charity Konenko Branch, Hafford SK
UWAC, Kniahynia Olha Branch, Toronto ON

$25
Olena MacPherson, Burlington ON
Taras Hryhor, Erin ON
Catherine Dousko, Hamilton ON
Roma Gauk, Edmonton AB
Anna Shouchuk, Surrey BC
Maria Netchay, Hamilton ON
Olga Semeniuk, Amherstburg ON
Vera Stratychuk, Prince Albert SK
Olga Nikiforuk, North Battleford SK
UWAC, Kniahynia Olha Branch, Edmonton AB
Frances Tarnowetz, Edmonton AB
Ollia Kowcz, Montreal PQ
Elizabeth Lyne, Kamloops BC
Olga Bishop, Niagara Falls ON
Maria Leheniuk, Toronto ON
Victoria Weldrick, Hamilton ON
UWAC, Melfort SK

$20
Annie Kotyshyn, Vegreville AB
Luba Woloshyn, Mississauga ON
Val Chewchuk, King City ON
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Foam Lake SK

$15
Luba Woloshyn, Mississauga ON

$10
Anne Palyga, Regina SK
Justine Fedeyko, Sturgeon County AB
Mary Shabotynsky, Etobicoke ON
Lidia Liber, Eticoke ON
Lesia Petriw, Edmonton AB
Mary Kachura, Beamsville ON
Lena Kotak, Gilbert Plains MB
Stefania Stefura, Montreal PQ
Marie Soltys, Regina SK
Zinaida Turzanksy, Edmonton AB
Anne Shepel, Kelowna BC
Nettie Nahirney, North Battleford SK

$5
Nellie Marchuk, Chilliwack BC
Melanie Sereda, Brampton ON
Natalie Monchuk, Barrie ON
Helen Munrow, St. Albert AB
Anna Boychuk, Weston ON
Betty Karpiuk, Thunder Bay ON
Pat Shevchuk, Saskatoon SK
Maria Kostiuk, Orleans ON
Dobr. Donna Krochak, Calgary AB

Щиро дякуємо!

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT
COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY
BUSINESS
SINCE 1919

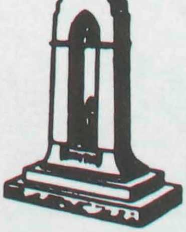

THE UKRAINIAN CANADIAN
FOUNDATION OF
TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

UWAC ST JOHN'S BRANCH
10611-110 AVE
EDMONTON, AB
T5H 1H7 1-Dec-2010

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1